

**NÁRODNÁ DIAŇIČNÁ
SPOLOČNOSŤ, A.S.**

**ŘEDITELSTVÍ SILNIC A
DÁLNIC ČR**

NÁRODNÁ DIAŇIČNÁ SPOLOČNOSŤ

RYCHLOSTNÍ SILNICE R49/R6 HULÍN – PÚCHOV

STUDIE PROVEDITELNOSTI A ÚČELNOSTI

5.

KRAJINÁŘSKÉ VYHODNOCENÍ STAVEB V SR

MANAGER PROJEKTU:

ZODPOVĚDNÝ PROJEKTANT::

ODBORNÝ KONSULTANT:

ING. M. SIROTEK

RNDr. D. NOVOTNÁ

ING. M. STRNAD

OBSAH

5.1 Textová část

- 5.1.1 Vymezení úkolu
- 5.1.2 Legislativní a metodický rámec
- 5.1.3 Vymezení střetů R49
- 5.1.4 Ostatní střety zájmů
- 5.1.4 Celkové vyhodnocení
- 5.1.5 Doporučení následných průzkumů
- 5.1.6 Závěr

5.2 Výkresy

- 5.2.1 Situace stavba 0603
- 5.2.2 Situace stavba 0602
- 5.2.3 Situace stavba 0601, 0600

OBSAH

5. KRAJINÁŘSKÉ VYHODNOCENÍ STAVEB V SR

5.1. Textová část

- 5.1.1. Vymezení úkolu
- 5.1.2. Legislativní a metodický rámec
- 5.1.3. Vymezení střetů R49
- 5.1.4. Celkové vyhodnocení
- 5.1.5. Doporučení následných průzkumů
- 5.1.6. Závěr

5.2. Výkresy

- 5.2.1. Celková situace
- 5.2.2. Situace stavba 0603
- 5.2.3. Situace stavba 0602
- 5.2.4. Situace stavba 0601, 0600

5. KRAJINÁŘSKÉ VYHODNOCENÍ STAVEB V SR

5.1. Textová část

5.1.1. VYMEZENÍ ÚKOLU

Úkolem předkládané části studie proveditelnosti a účelnosti (STPÚ) stavby „Rychlostní komunikace R 49 v úseku Hulín (D1) – Hulín – Vizovice – Horní Lideč – Střelná – Lúky – Púchov (Beluša)“ bylo identifikovat střety rychlostní komunikace R 49 (R6) s prvky ochrany přírody a příp. s dalšími složkami životního prostředí a tyto střety vyhodnotit. Součástí vymezení úkolu bylo v případě střetu zájmů navrhnout taková kompenzační opatření, která by podpořila ekologickou přijatelnost předmětného záměru, a doporučit nezbytné průzkumy předmětného území z hlediska ochrany sledovaných složek životního prostředí.

Hlavními podklady pro zpracování této části studie byly následující informační zdroje:

- Územný plán VÚC Trenčianskeho samosprávneho kraja (vč. změn a dodatků), 2004
- Územný generel cestnej dopravy Slovenskej republiky
- Rýchlostná cesta R6 Púchov – štátna hranica SR/ČR – zámer EIA, EKOJET s.r.o. Bratislava, 2004
- Atlas prírody Slovenskej republiky
- Slovenská agentúra životného prostredia
- Správa ochrany prírody SR
- Krajský úrad životného prostredia Trenčianskeho kraja

A rovněž další prameny a zdroje citované v kapitole 5.1.6. V rámci této studie byly prověřovány možné střety zájmů z hlediska ochrany životního prostředí. Prověřovány byly zejména následující složky životního prostředí:

- Evropsky významné lokality a ptačí oblasti (soustava Natura 2000)
- Územní systém ekologické stability (ÚSES)
- Zvláště chráněná území, přírodní parky, významné krajinné prvky, hodnotné ekosystémy (např. genofondové lokality)
- Flóra, fauna
- Krajina a krajinný ráz
- Povrchové a podzemní vody, pásma hygienické ochrany vodních a léčivých zdrojů
- Surovinové a přírodní zdroje (např. dobývací prostory, chráněná ložisková území)
- Kulturní a historické hodnoty území (např. kulturní a historické památky, archeologická naleziště)
- Vliv na obytná území

Porovnáním technického návrhu rychlostní komunikace R 49 s příslušnými údaji v citovaných pramenech a rekognoskací v terénu byly identifikovány střety zájmů, které jsou uvedeny v příslušných kapitolách.

Úseky stavby rychlostní komunikace R 49 (R 6) na území Slovenské republiky

První dva úseky stavby na území Slovenské republiky jsou vesměs v procesu zpracování dokumentace EIA. Jedná se o

- Stavba 4603 Střelná – Lúky, km 59,640 – 68,413
- Stavba 4602 Lúky – Púchov sever, km 68,413 – 76,330
- Stavba 4601 Púchov – Beluša, km 76,330 – 84,726

V lokalitě Horné Kočkovce navazuje posuzovaná stavba na již existující komunikaci zajišťující spojení na D 1.

5.1.2. LEGISLATIVNÍ A METODICKÝ RÁMEC

Smyslem této stručné kapitoly je především porovnat právní rámec, ve kterém se pohybuje ochrana přírody a krajiny na území České i Slovenské republiky, protože dále zpracované krajinářské posouzení zasahuje na území obou států. Konstrukce a některé charakteristiky základních zákonných norem se přitom v obou státech významně liší.

Legislativa

Relevantní slovenská legislativa má oproti legislativě české jisté odchylky a zvláštnosti, které jsou však pro posuzování stavby jako celku poměrně významné. V následujícím textu je uveden jejich stručný popis.

Územní ochranu přírody na Slovensku vymezuje především *zákon č. 543/2002 Zb., o ochrane prírody a krajiny Slovenskej republiky*, a jeho prováděcí předpisy (vyhlášky, nařízení), přičemž ochranou přírody a krajiny se rozumí jak obecná ochrana, tak zvláštní ochrana přírody a krajiny ve vymezeném území. S ohledem na odlišnosti českého a slovenského právního prostředí, zákonů a podzákonných norem upravujících tuto oblast (právo životního prostředí), jsou na tomto místě uvedeny některé základní pojmy související s posuzovanou tematikou.

V kategorii obecné ochrany je z hlediska zpracovávané problematiky především třeba uvést Část 2, § 2, kde jsou definovány pojmy jako je významný krajinný prvek, skladebné části územního systému ekologické stability apod. Z této části plyne i skutečnost, že existují významné krajinné prvky (dále VKP) vyjmenované v zákoně (nevznikají vyhlášením), které mají automaticky stupeň ochrany 1. Pokud je významný krajinný prvek vyhlášen, určí důvod vyhlášení, způsob a stupeň jeho ochrany a jeho územní vymezení ten příslušný orgán ochrany přírody, který ho vyhlásil. Takový VKP pak může mít stupeň ochrany vyšší, tedy 2 – 5.

Zákon č. 543/2002 Zb. rozlišuje 5 stupňů ochrany, lišící se množstvím a typem činností, k nimž je zapotřebí souhlasu příslušného orgánu ochrany přírody, popř. které jsou v daném stupni ochrany zakázány.

I. stupeň ochrany (nejnižší stupeň), § 12 zákona

První stupeň ochrany automaticky náleží celému území státu, s výjimkou těch území, kterým je poskytována zvláštní ochrana ve smyslu §§ 13 – 31 zákona (např. v zákoně vyjmenované, ale nevyhlášené VKP). Pro uvedený stupeň ochrany se v předmětném území udělují pouze souhlasy (8 typů souhlasů), nejsou zde vyjmenovány specifické zákazy.

II. stupeň ochrany, § 13 zákona

Druhý stupeň ochrany platí obecně na území chráněné krajinné oblasti (CHKO), pokud není stanoveno jinak bližšími ochrannými podmínkami při jejím vyhlášení. Pro uvedený stupeň ochrany se v předmětném území může celkem udělit 21 typů souhlasu a 2 typy zákazů.

III. stupeň ochrany, § 14 zákona

III. stupeň ochrany obecně platí na území národních parků, není-li při jejich vyhlášení stanoveno jinak. Ochranná pásma NP mají II. stupeň ochrany, případné výjimky ze zákazů a jejich povolování specifikuje zákon. Pro uvedený stupeň ochrany se v předmětném území může celkem udělit 20 typů souhlasu a 10 typů zákazů.

IV. stupeň ochrany, § 15 zákona

Tento IV. stupeň ochrany obvykle platí pro maloplošná chráněná území, ochranné pásmo má III. stupeň ochrany. Případné výjimky ze zákazů a způsob jejich povolování specifikuje zákon. Pro uvedený stupeň ochrany se v předmětném území může celkem udělit 15 typů souhlasu a 20 typů zákazů.

Pro stavby v území se IV. stupněm ochrany je třeba souhlasu Krajského úřadu životního prostředí příslušného kraje.

V. stupeň ochrany, § 16 zákona (nejvyšší stupeň ochrany)

Tento nejprísnejší stupeň ochrany platí obvykle pro maloplošná chráněná území – národní přírodní památky (NPP) a přírodní památky (PP). Pokud mají tato území vyhlášeno ochranné pásmo, platí v něm IV. stupeň ochrany, jestliže ochranné pásmo vyhlášeno nebylo, plní jeho funkci ze zákona území do vzdálenosti 30 m vně od vymezené hranice NPP, resp. PP a platí zde III. stupeň ochrany. Pro uvedený stupeň ochrany se v předmětném území může celkem udělit 11 typů souhlasu a 28 typů zákazů.

Pro plánované stavby je důležité, že umísťování staveb v území s V. stupněm ochrany je zakázáno.

Pro umístění stavby je tedy v území se IV. stupněm ochrany třeba souhlasu příslušného orgánu ochrany přírody – Krajského úřadu životního prostředí. V nejprísnejším V. stupni ochrany je umísťování staveb zakázáno.

Pro významné krajinné prvky (VKP) a skladebné části územního systému ekologické stability krajiny (ÚSES) platí:

- VKP vyjmenovaný v zákoně (nevyhlášený) má I. stupeň ochrany jako kterékoliv jiné území, kterému nepřísluší zvláštní ochrana ve smyslu §§ 13 – 31 zákona.
- VKP vyhlášený příslušným orgánem ochrany přírody má takový stupeň ochrany, který orgán ochrany přírody určí při jeho vyhlášení (tedy II. – V.)
- Stupeň ochrany skladebných prvků ÚSES se určuje při jejich vymezení a začlenění do příslušné úrovně územního plánu. Může tedy být opět II. – V., a je významnou charakteristikou každé posuzované lokality.

V současné době probíhá ve Slovenské republice mapování lokalit soustavy Natura 2000 a na již vymezené lokality se vztahuje předběžná ochrana před poškozením a ničením obdobně jako v ČR. Možný vliv jakéhokoliv záměru na vymezenou EVL je proto třeba posoudit způsobem odpovídajícím aktuální slovenské legislativě. Usnesením vlády SR č. 636/2003 z 9.7. 2003 byl schválen seznam chráněných ptačích území, usnesením č. 239/2004 ze 17.3. 2004 seznam navrhovaných evropsky významných lokalit, na toto usnesení pak navazuje vyhláška MŽP č. 3/2004 s uvedeným seznamem EVL.

Vazby na územní plánování

Základním koncepčním dokumentem je zpracovaný Územní plán VÚC Trenčanského samosprávného kraja včetně aktuálních změn a dodatků (původní text 2004). Ten v oblasti dopravy vychází z platného Generelu dopravy Slovenské republiky a realizace rychlostní komunikace R6 je v závazné části uváděna jak mezi prioritními záměry kapitoly “Doprava”, tak v přehledu obecně prospěšných staveb. Její realizace je součástí záměru postupného dobudování základního systému dálničních a rychlostních komunikací, a zkvalitnění podmínek pro mezinárodní i vnitrostátní tranzitní dopravu, zvýšit plynulost, rychlost a bezpečnost silničního provozu v regionu. Posuzovaný úsek rychlostní komunikace R6 bude po vybudování plnit spolu s navazujícími úseky dálnice D1 funkci propojení hlavního města Bratislavy a celé oblasti Pováží přes Púchov s Českou republikou.

Stavbou přímo dotčena budou následující obce (v závorce uveden počet obyvatel podle sčítání v roce 2001):

Beluša (6025), Dohňany (1730), Dolné Kočkovce (1169), Lednické Rovne (4169), Lúky (968), Lysá pod Makytou (2145), Mestečko (517), Púchov (18 833), Streženice (803), Zárečie (692).

V blízkosti rychlostní komunikace R6 se podle urbanistické studie z roku 2003 (Urbanistická štúdia pre umiestnenie priemyslených parkov v Trenčianskom kraji, A-Ž projekt) připravuje výstavba několika **průmyslových zón** v rámci Trenčanského kraje. Průmyslová zóna *Beluša – Podbrezie* je navrhována v těsné blízkosti R6 v km 83,500 – 84,500 a její předpokládaná plocha je 25 ha. Funkční využití zatím nebylo přesně specifikováno, význam této průmyslové zóny by se měl opírat o výrobní základnu Púchova a být spíše regionální úrovně. Průmyslová zóna *Dohňany – Horné prúdy* je rovněž uvážována jako regionální s orientací na služby, skladové hospodářství a výrobní aktivity opírající se o výrobní základnu Púchova. Předpokládá se, že při realizaci výstavby R6 bude docházet ke zvýšené intenzitě dopravy, přičemž úsek komunikace I/49 vedoucí přes intravilán obce Dohňany není výhledově určen pro nákladní dopravu do průmyslové zóny a bude docházet k překročení přípustné intenzity dopravy s negativním vlivem na životní prostředí v obci.

V územním plánu obce Zárečie je vyčleněno území lokality Klecenec jako *zóna průmyslu a služeb Klecenec*. V rámci procesu hodnocení vlivů stavby na životní prostředí bylo navrženo několik variant, které by eliminovaly vznikající prostorové oddělení lokality Klecenec od území obce Zárečie. Zpracovatel dokumentace EIA navrhuje v rámci opatření ke zmírnění nepříznivých vlivů stavby v dalším stupni projektové dokumentace zabezpečení přístupové komunikace odpovídajících parametrů do této zóny průmyslu a služeb Klecenec.

Podle dostupných zpráv územně plánovací dokumentace dotčených obcí vesměs neobsahuje koridor uvažující výstavbu rychlostní komunikace R6 (ÚPN z let 1997 – 2003), stavba je

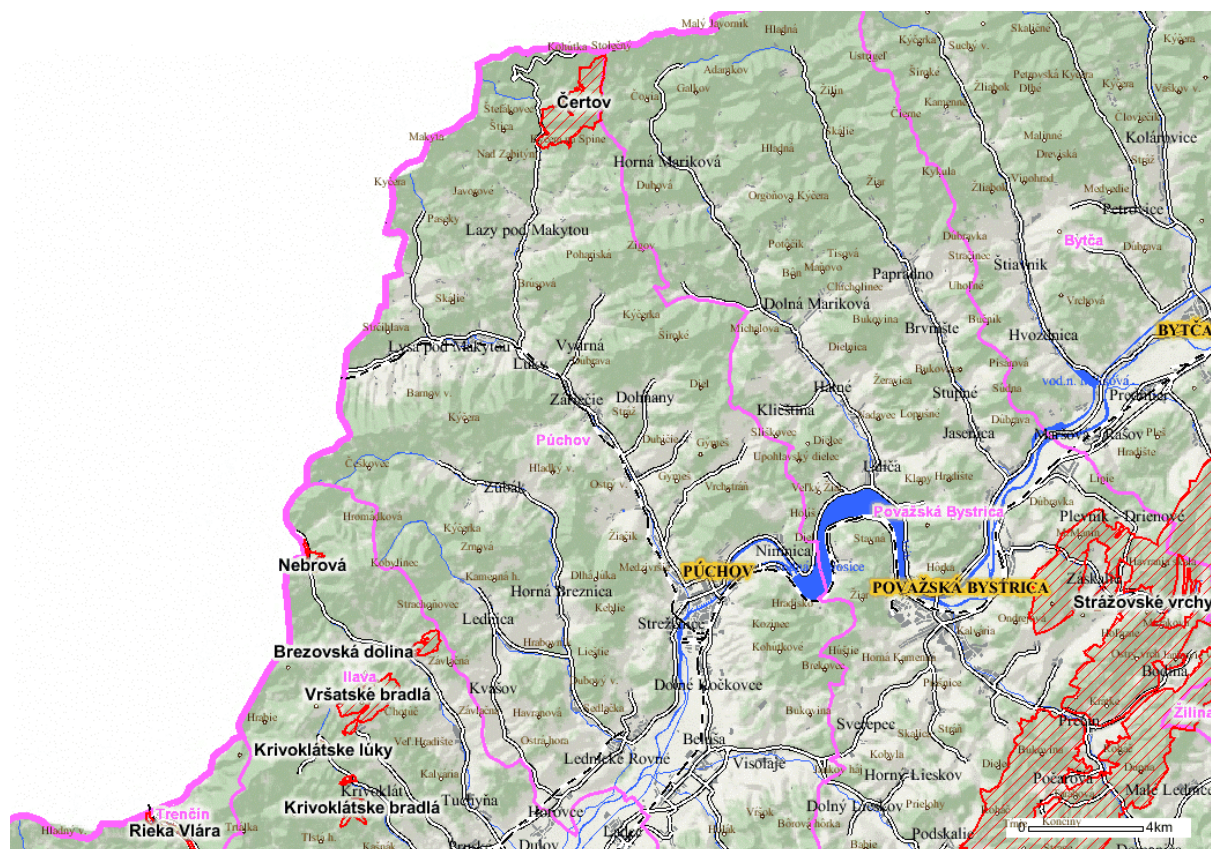
zakotvena pouze v Územním plánu VÚC Trenčanského kraje. Dotčené obce postupně trasu R6 zapracovávají do svých ÚP.

5.1.3. VYMEZENÍ STŘETŮ R49

Velkoplošná zvláště chráněná území (ZCHÚ) a lokality soustavy Natura 2000

V posuzovaném území se *nenachází* žádná přímo dotčená vyhlášená nebo navržená *evropsky významná lokalita ani ptačí oblast* ve smyslu Směrnice Rady 92/43/EHS o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (soustava Natura 2000) a Směrnice Rady 79/409/EHS o ochraně volně žijících ptáků (ptačí oblasti). Lokality tohoto typu se však nacházejí v blízkosti uvažované stavby, i když lze přepokládat že území tohoto stupně ochrany nebude stavbou dotčeno. Nejbližší lokalita soustavy Natura 2000 je SKUEV 0376 Vršatské bradlá, dále SKUEV 0368 Brezovská dolina, SKUEV 0378 Nebrová a SKUEV 0102 Čertov. Ptačí oblasti (IBA) se nenacházejí ani v širším okolí zamýšlené stavby. Z následující mapky je patrná lokalizace uvedených evropsky významných lokalit ve vztahu k posuzovanému území.

Obr.1: Soustava NATURA 2000 v posuzovaném území

lokality soustavy Natura 2000

SKUEV 0376 – Vršatské bradlá má rozlohu 283,93 ha a zahrnuje k.ú. *Červený kameň* a *Vršatské podhradie*. Správcem území je CHKO Bílé Karpaty. Předmětem ochrany jsou jak evropsky významná stanoviště, tak druhy. V následující tabulce jsou tyto hlavní předměty ochrany přehledně shrnuty. Mezi činnostmi, které mohou mít negativní vliv na předměty ochrany v území jsou výslovně uvedeny silnice I. – III. třídy, výkon práva myslivosti s chovem zvěře a konáním společných honů, oplocování pozemků za hranicemi zastavěného území obcí s výjimkou lesních školek, sadů a vinic.

Kód stanoviště (druhu)	Charakteristika stanoviště
6110*	Pionýrské porosty na mělkých karbonátových a bazických substrátech
6190	Dealpinské travino.bylinné porosty
6210	Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (Festuco-Brometalia) *významné stanoviště vstavačovitých
8160*	Nezpevněné karbonátové skalní sutiny montánního až kolinního stupně
8210	Vápenčové skalní stěny a svahy se šterbinovou vegetací
8301	Jeskynní útvary nepřístupné veřejnosti
9130	Bučiny asociace <i>Asperulo-Fagetum</i>
9150	Vápnomilné bukové lesy
9180	Lesy svazu <i>Tilio-Acerion</i> na svzích, sutích a v roklich
91Q0	Reliktní vápnomilné borové a modřínové lesy
živočichové	
1083	Roháč obecný
1087	Tesařík alpský
1078	Přástevník kostivalový
1060	Ohniváček černočárý
1193	Kuňka žlutobřichá
1324	Netopýr velký
Rostliny	
4088	Stařinec dlouholisý moravský

SKUEV 0368 Brezovská dolina se nachází na k.ú. *Červený kameň* v sousedství lokality předchozí, a má celkovou rozlohu 2,48 ha. Nejvýznamnějším stanovištěm z hlediska soustavy Natura 2000 je luční pěnovcové prameniště a bazický mokřad s výskytem měkyně vrkoče bažinného. Hlavními činnostmi, které mohou mít negativní vliv na tuto EVL jsou farmy, v nichž se chová více než 30 kusů zvířat pro komerční účely (s výjimkou zvířat hospodářských), silnice I. – III. třídy a činnosti, které by mohly vést k rozšiřování invazních druhů rostlin ve smyslu příslušné vyhlášky. Hlavními předměty ochrany na této EVL jsou:

Kód stanoviště (druhu)	Charakteristika stanoviště
6210	Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (Festuco-Brometalia) *významné stanoviště vstavačovitých
7230	Slatiny s vysokým obsahem bází
7220*	Petrifikující prameny s tvorbou pěnovců (Cratoneurion)
živočichové	
1016	Vrkoč bažinný
1074	Bourovec trnkový
1193	Kuňka žlutobřichá

SKUEV 0378 Nebrová se nachází v k.ú. Červený Kameň a má rozlohu celkem 27,9 ha. Stanoviště, které je hlavním předmětem ochrany, jsou kosené louky nížin až podhůří. Lokalita je významná především z entomologického hlediska. Hlavními činnostmi, které mohou lokalitu nepříznivě ovlivnit, patří farmy, v nichž se chová více než 30 kusů zvířat pro komerční účely (s výjimkou zvířat hospodářských), silnice I. – III. třídy, výkon práva myslivosti s chovem zvěře a organizování společných honů. Hlavními předměty ochrany na této lokalitě jsou:

Kód stanoviště (druhu)	Charakteristika stanoviště
6510	Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (<i>Arrhenatherion</i> , <i>Brachypodio-Centaureion nemoralis</i>)
živočichové	
1060	Ohniváček černočárý
1074	Bourovec trnkový
1061	Modrásek bahenní
1059	Modrásek očkovaný
1193	Kuňka žlutobřichá

Obr.2: Vršatské bradlá

SKUEV 0102 Čertov se nachází uvnitř hranic Javornické části CHKO Kysuce na k.ú. Lazy pod Makytou. Má celkovou výměru 406,07 ha a většinu z této plochy pokrývají kyselé bučiny asociace *Luzulo-Fagetum*, popř. *Asperulo-Fagetum*, dalším významným stanovištěm jsou lipovo-javorové suťové lesy. Jako činnosti, které mohou mít negativní vliv na předměty ochrany v daném území jsou uvedeny účelové komunikace, železnice a lanovky, dálkové vedení elektřiny, stožáry, transformační stanice a lyžařské vleky – tedy v podstatě činnosti,

kteří by vyžadovaly zásah do kompaktních lesních celků, kácení, tvorbu průseků a pod. Hlavní předměty ochrany v EVL Čertov jsou:

Kód stanoviště (druhu)	Charakteristika stanoviště
9110	Bučiny asociace <i>Luzulo-Fagetum</i>
9180*	Lesy svazu <i>Tilio-Acerion</i> na svazích, sutích a v roklicích
9130	Bučiny asociace <i>Asperulo-Fagetum</i>
živočichové	
1079	Kovařík <i>Limniscus violaceus</i>
1087	Tesařík alpský
1083	Roháč obecný
1163	Vranka obecná
2001	Čolek karpatský
1166	Čolek velký
1188	Kuňka ohnivá
1193	Kuňka žlutobřichá
1324	Netopýr velký
1354	Medvěd hnědý
1361	Rys ostrovid

Na všechny dosud vyhlášené lokality soustavy Natura 2000 se vztahuje (obdobně jako v ČR) režim předběžné ochrany před poškozováním a zničením a posouzení možného vlivu stavby na evropsky významné lokality pak musí být provedeno v souladu s platnou legislativou Slovenské republiky. Nejbližší ptačí oblast se nachází na území ČR a z větší části se územně kryje s vymezením CHKO Beskydy. Ve Slovenské republice dochází k vyhlášení ptačích oblastí postupně a v zájmovém území dosud taková oblast vyhlášena nebyla.

Posuzovaná trasa rychlostní komunikace R49(R6) vede na území Slovenské republiky zcela mimo velkoplošná zvláště chráněná území. Jižně od posuzovaného území se nachází hranice CHKO Bílé Karpaty, severně pak hranice Javornické části CHKO Kysuce. Obě tyto CHKO mají stupeň ochrany II.

CHKO Kysuce

Jablunkovský průsmyk a jeho prodloužení směrem ke Svrčinovci odděluje dvě části *CHKO Kysuce*, ležící na slovenském území v bezprostředním sousedství státní hranice s ČR - západní Javornickou a východní Beskydskou. CHKO byla zřízena vyhláškou MK SSR č. 68/1984 Zb. Ze dne 23. května 1984 a má celkovou výměru 65 462 ha.

Více než polovinu území CHKO pokrývají lesy. Navzdory geologické jednotvárnosti flyšového pásma (málo odolné flyšové usazeniny s rytmicky se střídajícími polohami pískovců, jílovců a jílovitých břidlic) má krajina vlivem valašské kolonizace a kopaničářského typu osídlení mozaikovitý, parkový ráz, v němž se střídají lesy, louky, pole a osady se zachovalou lidovou architekturou. Zvláštností oblasti je výskyt povrchového výronu ropy v Korní a pískovcové koule známé především z území přírodních rezervací Klokočovské skálie a Megoňky. Původní smíšené, převážně jedlobukové lesy jsou zachovány ve vrcholových partiích. Území má hustou síť drobných vodních toků bystřinného charakteru, mnoho pramenišť, přechodových rašeliníšť a slatinných luk s chráněnými a ohroženými druhy rostlin – rosnatkou okrouhlolistou, pérovníkem pštrosím, lilí zlatohlavou, orlíčkem obecným

a mnoha druhy vstavačů. V území bylo dosud zjištěno 205 druhů obratlovců. Představuje západní hranici rozšíření všech velkých šelem Slovenska – vlka, medvěda hnědého a rysa ostrovida. Vyskytuje se tu i vydra a tetřev hlušec, z glaciálních reliktních tu najdeme sýce rousného (*Aegolius funereus*), kulíška nejmenšího (*Glaucidium passerinum*), drozda brávníka (*Turdus viscivorus*) nebo myšivku horskou (*Sicista betulina*). Na více místech přetrvává karpatský endemit, kriticky ohrožený čolek karpatský (*Triturus montandoni*). Významným prvkem nejen krajinářským, ale i přírodovědným, jsou stromy, zvláště velmi staré mohutné solitéry, z nichž mnohé jsou zvláště chráněné (ekvivalent „památného stromu“). Např. v Javornické části CHKO se u osady Makov nachází jedinečný exemplář jilmu habrolistého (*Ulmus carpinifolia* L.) s pravidelnou, dobře vyvinutou korunou ve vynikajícím zdravotním stavu. Je asi 30 m vysoký a stáří se odhaduje na 400 let. K vyhlášení se připravuje přírodní rezervace Vlkov v k.ú. Horná Maríková, kde předmět ochrany tvoří zachovalá lesní společenstva bučin a jedlobučin s vtroušeným smrkem. Pro posuzované území je významná především Javornická část CHKO, která se nachází severně od posuzovaného území. Uvažovanou stavbou rychlostní komunikace není její území přímo a patrně ani nepřímo dotčeno.

Javornická část CHKO Kysuce je charakteristická střídáním úzkých údolí a horských hřbetů s přechodem do rozsáhlejších lesních komplexů a přes mozaikovitě střídání lesní a zemědělské krajiny až k rozptýlenému osídlení. V porovnání s Beskydskou částí jsou údolí více otevřená, s povlnějšími svahy, horské hřbety jsou užší a méně masivní. Dosahují také menších výšek. Značná část zemědělské půdy se nachází na terasách, které se v posledních desetiletích spolu se změnou hospodaření přeměnily na louky s rozptýlenou křovinou vegetací (sekundární sukcese, postupný návrat k „původnímu“ vegetačnímu krytu, kterým byl smíšený les.) Pouze malá část těchto teras je nadále obhospodařována a plní kromě hospodářské i svou protierozní funkci. V území je zastoupena pestrá škála lesních společenstev – bučiny, jedlobučiny i bukové javořiny, prostřídání horskými loukami, na nichž se zachovaly přirozené a druhově pestré travnaté porosty. Floristicky velmi zajímavé a pestré jsou zvláště horské louky na hlavním hřebeni Javorníků, ale také hodnotné lokality tvořené prameništi, slatinami a přechodovými rašeliništi. Některé z těchto lesních porostů a slatin si až do současnosti zachovaly svůj původní přirozený charakter. Všechny takto zachované přírodní části území patří k nejcennějším prvkům a základním předmětům ochrany v CHKO, a k nim se připojují i některé zajímavé geologické útvary. Celkem je v této části CHKO vyhlášeno 8 maloplošných CHÚ, z toho 2 v kategorii „národní“ – NPR Velký Javorník a NPR Malý Polom, 5 přírodních rezervací – PR Čertov, Hričovec, Polková, Klokočovské skálie, Velký Polom a 1 přírodní památka – PP Korňanský ropný pramen.

NPR Velký Javorník se nachází na k.ú. Makov, na severozápadním svahu Velkého Javorníku (1071 m n.m.) Je vůbec nejstarší přírodní rezervací na Kysucích, vyhlášenou už v roce 1967. Předmětem ochrany jsou přirozené jedlobukové porosty s velkou příměsí smrku, které místy mají pralesovitý charakter. Směrem vzhůru ke kótě Velký Javorník přecházejí souvislé lesní porosty do společenstev horských luk. Výměra NPR činí 13,95 ha.

NPR Malý Polom leží na k.ú. Klokočov. Zaujímá část jižního a jihozápadního svahu kóty Malý Polom (1061 m n.m.) a převážnou část západního a jihozápadního svahu kóty Čuboňov (1013 m n.m.). Předmětem ochrany jsou především nejvýše položená přechodová rašeliniště a mokřady na Slovensku. Lesní porosty tvoří zachovalé jedlobukové lesy s příměsí smrku, které jsou rovněž z hlediska biodiverzity velmi cenné, a v NPR se nachází i nejdelší skalní stěna na území Kysuc, asi 500 m dlouhá a 2-8 m vysoká. Výměra NPR činí 86,10 ha.

PR Čertov se nachází nedaleko osady Čertov v k.ú. Lazy pod Makytou. Předmětem ochrany je velmi dobře zachovalý a poměrně rozsáhlý komplex lesních porostů, kde převládají jedlobukové lesy a bukové javořiny. V druhově bohatém bylinném patře jsou vyvinuta typická rostlinná společenstva. Přírodní rezervace Čertov byla pro svou mimořádnou přírodovědnou hodnotu navržena jako evropsky významná lokalita (SKUEV0102).

PR Hričovec leží v k.ú. Makov na jihovýchodním svahu stejnojmenné kóty Hričovec (1062 m n.m.). Lesní porosty zde tvoří převážně dobře zachovalé jedlobučiny s příměsí smrku, přírodní rezervace však především leží v pramenní oblasti řeky Kysuce a můžeme se zde setkat se společenstvy pramenišť. Výměry vlastní PR je 21,12 ha.

PR Klokočovské skálie se nachází na k.ú. Klokočov a předmětem ochrany je zde nesouvislá skalní stěna v délce asi 300 m a s výškou 2 – 20 m. Ojedinělým jevem – a to v rámci celého Slovenska – je výrazná kulovitá odlučnost. Výskyt pískovcových koulí je vázaný na úzký pruh ciežkovického pískovce (typ bukovecký) mezi Klokočovem a Milošovou, v místní části Megoňky. Kromě této geologické zvláštnosti se zde vyskytují rovněž bohaté porosty zvláště chráněné kapradiny žebrovice různolisté (*Blechnum spicant*) a více druhů plavuní. Výměra PR činí 6,12 ha.

PR Velký Polom patří do k.ú. Raková. Zaujímá jižní svah vrcholové části kóty Velký Polom (1067 m n.m.). Původní společenstva jedlobukových lesů se smrkem byla v minulosti více méně změněna na smrkové monokultury. V současnosti PR slouží pro potřeby výzkumu odolnostního potenciálu dřevin v cecku přirozené přeměny nepůvodních smrkových společenstev v systému autoregulačních procesů. Jedná se tedy spíše o vědeckou plochu, jejíž výměra je 47,58 ha.

PP Korňanský ropný prameň se nachází v k.ú. Korňa nedaleko osady Muchovci. Předmětem ochrany je ojedinělý přirozený povrchový vývěr ropy s jejím odtokem. Význam tohoto ropného pramene zvyšuje skutečnost, že se zachoval jako jediný z několika dalších menších výskytů povrchového výronu ropy v této oblasti (dříve i Papradno, Olešná nebo Turzovka).

Z těchto chráněných území se nejbližší posuzované stavbě nachází NPR (a současně EVL SKUEV0102) Čertov, ani ta však není v přímém kontaktu s posuzovaným územím a vliv stavby a provozu uvažované rychlostní komunikace R6 lze prakticky vyloučit.

Na území CHKO Kysuce se zachovaly zvláště *původní jedlobukové lesy* s vtroušeným smrkem, ojediněle se vyskytují i původní lesy smrkové, zvláště ve vyšších polohách. Převážnou část lesních porostů ve vyšším horském stupni zřejmě tvořily horské acidofilní bučiny představované především svazem *Luzulo-Fagetum*. Polohy kolem 1000 m n.m. byly osídleny jedlovými a jedlo-smrkovými lesy. Zbytky těchto původních porostů pralesního charakteru se nacházejí zvláště v úzkém pásu s vrcholy Javorník, Hričovec, Polom, Velká Rača a Okružlica. Tyto původní porosty jsou velmi hodnotné a nejvýznamnější z nich tvoří předmět ochrany MCHÚ. Ve vrcholových partiích NPR Velká Rača se nachází i ojedinělé společenstvo jeřábové smrčiny. Naproti tomu smrkové monokultury, které postupně vznikaly činností člověka, tvoří v krajině nestabilní prvek. Jedná se převážně o stejnověkové porosty s nízkou biodiverzitou a schopností obnovy, což je současně příčinou jejich nízké odolnosti vůči chorobám a škůdcům. Na horní hranici podhorského stupně a ve stupni horském (500-900 m n.m.) se vyvinuly eutrofní bukové a smíšené jedlo-bukové lesy. Na kyselém a vlhkém podloží s malou svažitostí a na výrazně oglejených půdách se nacházejí podmačené smrčiny, ale jejich plocha je poměrně malá. Kamenité svahy a skalní hřbety a suťová pole obsadily

lípové javořiny. Geobiocenózy s převahou olše lepkavé, olše šedé, vrby trojmužné (*Salix triandra*) a vrby šedé (*Salix eleagnos*) nalezneme především ve struktuře různě širokých břehových porostů a nivních lesů provázejících vodní toky. Tam se na podmáčených a periodicky zaplavovaných aluviích vyvinuly olšiny s olší šedou (*Alnus incana*), a dále společenstva s olší lepkavou (*Alnus glutinosa*), vrbou křehkou (*Salix fragilis*) a vrbou nachovou (*Salix purpurea*).

V místech erozně se přemísťujících štěrkových náplavů lze rovněž očekávat nelesní společenstva. Jsou to iniciální stadia křovin s převahou vrb.

Podle existujících údajů byly původními dřevinami v zájmovém území smrk, jedle, modřín, borovice, buk, dub, javor, jilm, jasan, olše a vrby. V průběhu osidlování krajiny člověkem byly eutrofní bukové a jedlobukové lesy na horní hranici horského a podhorského stupně z větší části přeměněny na pastviny a zemědělskou půdu. Podobně i biotopy lužních podhorských a horských lesů byly většinou přeměněny na pole a pastviny.

Původní společenstva se zachovala pouze na extrémních a těžko přístupných lokalitách, které nebylo možno využít pro zemědělské účely. Je však možné předpokládat, že i v tomto období obyvatelé přirozeně udržovali potřebnou výměru lesa, který jim zajišťoval v souladu s rostoucí populací a jejími každodenními potřebami dostatek stavebního materiálu i další užítky.

Z uvedeného plyne, že v průběhu historického vývoje člověk do přirozených lesních ekosystémů radikálně zasahoval tvorbou hospodářských lesů, hospodařením na ostatních lesních pozemcích i jejich přeměnou na zemědělskou půdu. Celková plocha více nebo méně ovlivněná člověkem představuje asi 76% z celkové výměry CHKO. V průběhu posledního století byly lesní porosty také vážně poškozeny průmyslovou činností (imise, kyselé deště). V současnosti je 16% lesů v CHKO zařazených do skupiny „ohrožené imisemi“. V imisních lesích na exponovaných stanovištích dochází k více nebo méně výraznému poškození a ovlivnění lesních půd, což negativně působí i na druhovou skladbu porostů i schopnost jejich přirozené obnovy. Pouze asi 8% z celkové plochy CHKO lze pokládat za velmi málo ovlivněnou činností člověka.

CHKO Bílé Karpaty je velkoplošným chráněným územím zasahujícím přes hranice s ČR, přičemž rozloha slovenské části tvoří 140 km² z celkové výměry CHKO 715 km². Posuzovanou stavbou není toto území přímo dotčeno, hranice CHKO se nachází přibližně 5 km jižněji. Svým charakterem odpovídá části CHKO, ležící na české straně pohorí, jejíž základní charakteristiky byly popsány v příslušné kapitole (4.1.3.) Nachází se zde však několik maloplošných zvláště chráněných území, které jsou součástí CHKO (některá z nich jsou navržena jako evropsky významné lokality – PR Nebrová, PR Čertov, NPR Vršatské bradlá, PR Brezovská dolina byly popsány výše). Vedle nich je třeba zmínit ještě PP Lednické skalky (rozloha 2,71 ha) a PR Lednické bradlo (14,28 ha). V obou případech se jedná o charakteristické vápencové útvary s odpovídajícími rostlinnými společenstvy příkrých svahů, sutí a skalních stěn. Předmětem ochrany je v obou případech příslušný geologický jev a stanovištně charakteristické druhy zvláště chráněných živočichů a rostlin.

Maloplošná chráněná území mimo CHKO

V trase posuzované komunikace R6 se nenachází žádné maloplošné chráněné území ve smyslu §26 zákona č. 543/2002 Zb. o ochraně přírody a krajiny, ležící mimo velkoplošná ZCHÚ. V různých úrovních přípravy vyhlášení se v současné době nacházejí tři chráněné areály, a to Malenice, Rohatín a Močiare Brezie, dále přírodní rezervace Kočkovská dubina a Beňatín a přírodní památka Belušské vráta.

Chráněné stromy, aleje a parky

Stromy a jejich skupiny – včetně stromořadí – které mají mimořádný kulturní, vědecký, ekologický nebo krajinotvorný význam, je možné podle zákona č. 543/2002 Zb. vyhlásit jako chráněné stromy, a tím zajistit jejich legislativní ochranu a současně umožnit vhodnou péči o ně. V okrese Púchov byly takto dosud vyhlášeny 4 chráněné stromy:

Tabulka 1: Seznam vyhlášených chráněných stromů v posuzovaném území

Název	Druh dřeviny	Počet stromů	Okres, k.ú.
Ginkgo v Medném	Jinan dvoulaločný <i>Ginkgo biloba</i> .	1	Púchov, k.ú. Medné
Tuje v Medném	Zerav západní <i>Thuja occidentalis</i>	1	Púchov, k.ú. Medné
Lipa v Lednických Rovniach	Lípa velkolistá, <i>Tilia platyphyllos</i> <i>Scop.</i>	1	Púchov, k.ú. Lednické Rovne
Zborské lipy	Lípa velkolistá, <i>Tilia platyphyllos</i> <i>Scop.</i>	1	Púchov, k.ú. Zbora

Z nich v bezprostřední blízkosti posuzované stavby rychlostní komunikace R6 se nachází pouze lípa v Lednických Rovniach, v k.ú. Lednické Rovne, na parcele č. 3/1.

Historická zeleň, především pak areály parků, zahrad a staré aleje, je považována při hodnocení krajiny za výjimečně cennou jak z hlediska dendrologického, tak krajinářského, přírodovědného a konečně i kulturně historického. Parky, aleje a sady jsou zpravidla svědky vývoje využití krajiny a tvoří její výraznou součást i tím, že podtrhují přítomnost významných památkových kulturních objektů, jejichž neoddelitelnou součástí tvoří – hradů, zámků, sakrálních staveb a opevnění. Posuzovaná trasa rychlostní komunikace R6 přímo nezasahuje do žádného podobně významného, popř. chráněného areálu.

Územní ochrana – skladebné prvky ÚSES

Kostru územního systému ekologické stability tvoří podobně jako v případě České republiky soustava biocenter a biokoridorů nadregionální, regionální až lokální úrovně, doplněná drobnými, tzv. interakčními prvky. Kromě toho se ve Slovenské republice můžeme setkat s interakčními prvky označovanými jako genofondové lokality, které jsou vymezovány obvykle v místech výskytu kriticky ohrožených, reliktních či endemických druhů, popř. na lokalitách s mimořádnou biodiverzitou a původními společenstvy. Jejich obdobu česká legislativa životního prostředí nedefinuje. Další odlišností od územní ochrany v rámci ČR je na Slovensku existence národní sítě soustavy ECONET. Ta rozlišuje *biosférická jádrová území* (provinciální, nadnárodní úrovně), *jádrová území národního významu* a jejich ochranné zóny. Biosférická jádrová území jsou zpravidla současně tzv. provinciálními biocentry. *Žádné jádrové území sítě ECONET do posuzovaného území nezasahuje.*

V území, které může být přímo nebo zprostředkovaně zasaženo posuzovanou stavbou, se nacházejí skladebné prvky územního systému ekologické stability nadregionální a regionální úrovně a jedna genofondová lokalita (plocha 31z na soutoku Váhu s Bielou Vodou). V následujícím souhrnu jsou jednotlivé skladebné části řazeny podle odpovídající úrovně. Vzhledem k tomu, že v SR jsou skladebné části ÚSES lokální úrovně (LBk, LBc) řešeny v rámci komplexních pozemkových úprav a jejich vymezení tak závisí na řadě dalších faktorů určujících postup jejich zpracování, nejsou v zájmovém území zpravidla vymezeny a následující výčet je neobsahuje.

Tabulka 2: Skladebné části ÚSES v posuzovaném území

Okres	Úroveň	Číslo	Název	Typ
Púchov	nadregionální biokoridor	NRBk I	Veľký Javorník – Biele Karpaty	terestrický
		NRBk II	Řeka Váh	hydričský
	regionální biokoridor	RBk VIIIa	Biela Voda	hydričský
		RBk VIIa	Javorník – Biele Karpaty	terestrický
	regionální biocentrum (nepřímě dotčené)	4 b	Dubová-Hlboké-Kátlina	
	Genofondová lokalita	31z	Soutok Biela Voda-Váh, k.ú. Púchov	Ornitologická (ne IBA)

Druhá ochrana (fauna a flóra)

Charakter rostlinstva je ovlivněn geologickým podložím, které vytváří podmínky pro vznik charakteristických stanovišť. Podle fytogeografického členění Slovenska (Futák, 1980) patří hodnocené území do následujících regionů oblasti západokarpatské flóry:

obvod Západobeskydské Karpaty, okres Západobeskydské Karpaty (27), Biele Karpaty, severní část (27a), Javorníky (27b).

Posuzované území bylo v minulosti silně pozmeněno činností člověka a přirozené původní ekosystémy se zachovaly buď na nepřístupných, nebo pro hospodářskou činnost zcela nevhodných místech (rašelinště, vápencová skalní bradla). Původní nížinné lužní lesy byly vesměs přeměněny na zemědělskou půdu stejně jako lužní lesy podhorské (ty byly většinou nahrazeny kosenými loukami a pastvinami). Květnaté bučiny a dubohabrové karpatské lesy byly zčásti vystřídány hospodářskými lesy s převahou smrku. Mozaikovitý, rozptýleným osídlením charakterizovaný kopaničářský typ krajiny však dosud zachoval významné přírodní nebo přírodě blízké lokality. V posuzovaném území se jedná především o následující typy stanovišť:

Pobřežní tvrdé luhy (podsvaz *Ulmenion* vč. společenstva *Quercus robur* – *Prunus avium*) tvoří společenstva lesů rostoucích na aluviálních naplaveninách podél toku Váhu. Jsou vázány na vyšší a relativně sušší polohy úrodné nivy a jsou jen zřídka a po krátkou dobu ovlivňovány periodicky se opakujícími záplavami nebo kolísáním hladiny podzemní vody. Stromové patro je tvořeno především dubem letním (*Quercus robur*), jasan panonský (*Fraxinus angustifolia* ssp. *Danubialis*), jilm habrolistý (*Ulmus minor*), jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), javor babyka (*Acer campestre*) a střemcha obecná (*Padus avium*).

Nivní olšiny s olší šedou (asociace *Alnetum incanae*) a **olšové jaseniny** s olší lepkavou a ostřicí řídkoklasou (as. *Stellario-Alnetum*, *Carici remotae-Fraxinetum*) se vyvinuly od nižších podhorských poloh až po horský stupeň. Vždy jsou vázány na podmáčené údolní nivy drobnějších vodních toků, které jsou často zaplavovány jak povrchovou, tak pohybující se podzemní vodou. Hlavními dřevinami jsou olše lepkavá (*Alnus glutinosa*), olše šedá (*Alnus incana*), v místech, kde se vyvinul pobřežní měkký luh pak různé druhy vrb svazu *Salicion albae*. Bylinné patro je druhově velmi bohaté, často i se zástupci lesních bylin, migrujících vodou z okolních lesních porostů. V hodnoceném území se zachovaly jako úzký pás kvalitních břehových porostů podél toku Biela Voda a jejích přítoků. Zachování těchto břehových porostů patří k prioritám ochrany přírody, protože mají významnou funkci protierozní a mikroklimatickou, jsou však i významným biotopem s velkou biodiverzitou a často s výskytem chráněných druhů rostlin a živočichů. Kvalitní břehové porosty brání rovněž šíření nežádoucích invazivních druhů rostlin (křídlatka – *Reynoutria sp.*, netýkavka žlaznatá – *Impatiens glandulifera* apod.), které se nejsnáze zachycují na odkrytém substrátu břehů.

Habrové doubravy (především as. *Carici pilosae-Carpinetum*, popř. *Tilio-Carpinetum*) se v hodnoceném území nacházejí na větším počtu plošně poměrně malých lokalit, většinou byly v průběhu osídlení člověkem nahrazeny pastvinami a kosenými loukami, převážně se společenstvy svazu *Cynosurion*. Hlavními druhy stromového patra jsou dub zimní (*Quercus petraea*), dub letní (*Quercus robur*), habr obecný (*Carpinus betulus*), javor babyka (*Acer campestre*), lípa malolistá (*Tilia cordata*), lípa velkolistá (*Tilia platyphyllos*), třešň ptačí (*Prunus avium*) a další.

Květnaté bučiny jsou nejčastěji zastoupeným typem lesních společenstev, jejich druhové složení se mění se stoupající nadmořskou výškou od květnatých kalcifilních bučin s dubem (as. *Carici pilosae-Fagetum*, *Dentario enneaphylli-Fagetum*) až po bučiny s klenem a jedlí (as. *Dentario glandulosae-Fagetum*, popř. *Festuco-Fagetum*). Vedle hlavního druhu stromového patra, kterým je buk lesní (*Fagus sylvatica*), bývá v nižších polohách zastoupen dub zimní (*Quercus petraea*), místy habr obecný (*Carpinus betulus*). Pravidelně se vtroušeně vyskytuje javor klen (*Acer pseudoplatanus*), javor mléč (*Acer platanoides*), jilm horský *Ulmus glabra*, jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior*), lípa malolistá i velkolistá (*Tilia cordata*, *T. platyphyllos*) a v nejvyšších polohách smrk ztepilý (*Picea abies*). Květnaté bučiny patří k nejkvalitnějším hospodářským lesům a jsou v tomto směru pravidelně a po staletí využívány. Někde byly vystříhány pastvinami a dvakrát kosenými loukami, v nižších polohách na kvalitní půdě jsou vhodné podmínky i pro pěstování plodin (obilnin, brambor).

Obecně lze říci, že sekundárními společenstvy, která v minulosti vznikla v důsledku činnosti člověka na místech původních lesů, jsou především bohaté květnaté louky a pastviny, ve vyšších horských polohách jsou to chudé psárkové louky. Porosty luk a pastvin jsou doprovázeny křovinami s převládajícím zastoupením slivoně trnité(trnky) – *Prunus spinosa* L., hlohem obecným *Crataegus oxyacantha* L. a lískou obecnou *Corylus avellana* L.

Kromě již popsaných rostlinných druhů, které se vyskytují na lokalitách s vyšším stupněm ochrany (II-V) se podle dostupných informací v posuzovaném území vyskytuje jediný druh zvláště chráněné rostliny, a to **oměj tuhý moravský** (*Aconitum firmum* Reichenb. Ssp. *Moravicum* Skalický).

Hodnocené území nebylo podle dostupných údajů zatím ze zoologického pohledu systematicky zkoumáno. Existují především údaje o výskytu chráněných živočichů, jejichž seznam je uveden níže. Kromě nich se předpokládá výskyt běžných druhů savců včetně lovné zvěře. V blízkosti toku Biela voda se vyskytuje rejsek vodní (*Neomys fodiens*) a ondatra pižmová (*Ondatra zibethica*). Pro oblast bukových lesů jsou typické oba druhy kun (kuna lesní *Martes martes*, kuna skalní *Martes foina*), liška (*Vulpes vulpes*) a zřídka i jezevec (*Meles meles*). Posuzované území je do značné míry postiženo řadou rušivých antropogenních vlivů a ani případný tlak migrujících velkých savců není příliš výrazný. Z území bylo popsáno asi 50

druhů hnízdících ptáků, mezi nimiž je řada chráněných podle Vyhlášky MŽP SR č. 24/2003, kterou se provádí zákon č. 543/2002 Z.z. o ochrane přírody a krajiny. V následujícím seznamu jsou uvedeny ty druhy živočichů, které se v území podle dostupných údajů vyskytují a jsou chráněné buď podle slovenských zákonů, nebo jsou evropsky významné (označené *):

Obojživelníci:

Ropucha zelená* (Bufo viridis)
Rosnička zelená* (Hyla arborea)
Mlok skvrnitý (Salamandra salamandra)
Skokan hnědý (Rana temporaria)
Skokan štíhlý* (Rana dalmatina)
Skokan ostronosý* (Rana arvalis)

Plazi

Slepýš křehký (Anguis fragilis)
Ještěrka obecná* (Lacerta agilis)
Ještěrka zelená* (Lacerta viridis)
Užovka obojková* (Natrix natrix)

Ptáci

Skřivan polní (Alauda arvensis)
Linduška lesní (Anthus trivialis)
Mlynařík dlouhoocasý (Aegithalos caudatus)
Káně lesní (Buteo buteo)
Čáp černý* (Ciconia nigra)
Holub doupňák (Columba oenas)
Holub hřivnák (Columba palumbus)
Kukačka obecná (Cuculus canorus)
Šoupálek krátkoprstý (Certhia brachydactyla)
Krkavec velký (Corvus corax)
Konopka obecná (Carduelis cannabina)
Stehlík obecný (Carduelis carduelis)
Dlask tlustozobý (Coccothraustes coccothraustes)
Datel černý* (Drycopus martius)
Strakapoud velký (Dendrocopos maior)
Jiříčka obecná (Delichon urbica)
Červenka obecná (Erithacus rubecula)
Pěnkava obecná (Fringilla coelebs)
Sojka obecná (Garrulus glandarius)
Sedmhlásek hajní (Hippolais icterna)
Krutihlav obecný (Jynx torquilla)
Tuhýk obecný (Lanius collurio)
Slavík obecný (Luscinia megarhynchos)
Konipas horský (Motacilla cinerea)
Konipas bílý (Motacilla alba)
Lejsek šedý (Muscicarpa striata)

Žluva hajní (Oriolus oriolus)
Pěvuška modrá (Prunella modularis)
Rehek domácí (Phoenicurus ochruros)
Budníček lesní (Phylloscopus sibilatrix)
Budníček menší (Phylloscopus collybita)
Budníček zelený (Phylloscopus trochiloides)
Sýkora babka (Parus palustris)
Sýkora parukářka (Parus cristatus)
Sýkora uhelníček (Parus ater)
Vrabec domácí (Passer domesticus)
Vrabec polní (Passer montanus)
Žluna zelená (Picus viridis)
Králíček obecný (Regulus regulus)
Hrdlička zahradní (Streptopelia decaocto)
Hrdlička divoká (Streptopelia turtur)
Puštík obecný (Strix aluco)
Brhlík lesní (Sitta europaea)
Špaček obecný (Sturnus vulgaris)
Zvonohlík zahradní (Serinus serinus)
Pěnice hnědokřídla (Sylvia communis)
Pěnice černohlavá (Sylvia atricapilla)
Bramborníček černohlavý (Saxicola torquata)
Kos černý (Turdus merula)
Drozd zpěvný (Turdus philomelos)
Drozd brávník (Turdus viscivorus)
Střízlík obecný (Troglodytes troglodytes)
Sova pálená (Tyto alba)

Savci

Srnec obecný (Capreolus capreolus)
Jelen lesní (Cervus elaphus)
Prase divoké (Sus scrofa)
Ondatra pižmová (Ondatra zibethica)
Kuna skalní (Martes foina)
Liška obecná (Vulpes vulpes)
Jezevec lesní (Meles meles)
Ježek východní (Erinaceus concolor)
Rejsek obecný (Sorex araneus)
Rejsek malý (Sorex minutus)
Rejsec vodní (Neomys fodiens)
Sysel obecný (Citellus citellus)

Při sledování zájmů druhové ochrany – ochrany volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin – je třeba v konkrétních případech vždy konzultovat místní pracovníky ochrany přírody

a další odborníky na danou oblast. Při prokázaném výskytu kriticky ohrožených a ohrožených druhů fauny a flory je pak třeba ve spolupráci s nimi navrhnout vhodná opatření, a to včetně záchranného transferu (dočasného nebo trvalého) tam, kde je to vhodné.

Zákonné zájmy ochrany přírody a krajiny přímo dotčené stavbou

A. Stavba 4603 Střelná – Lúky, km 59,640 – 68,413

Od hranice s ČR prochází trasa nejprve údolím potoka Lysky přibližně v koridoru podél trasy stávající železniční trati.

59,640– 61,500 km nadregionální biokoridor NRBk I Velký Javorník – Biele Karpaty

biokoridor prochází poblíž hranice s ČR a náleží k němu ochranné pásmo v šíři zhruba 2 km. Jedná se o terestrický biokoridor a trasa R6 ho opouští těsně před mimoúrovňovým křížením MÚK Lysá nad Makytou-Strelenka. Ještě v rámci ochranného pásma NRBk I překonává trasa R6 několik pravostranných přítoků říčky Lysky, a to přibližně v km 60,85; 61,30 a 62,10. Tyto drobné vodní toky nemají příliš bohatě vyvinuté břehové porosty, jsou však součástí nadregionální skladebné části ÚSES a jejich křížení lze považovat za **migrační překážku**, a to nejen v lokálním měřítku. Projekt předpokládá křížení těchto vodních toků dostatečně dimenzovanými mostními objekty, zásah do koryta a břehů však bude mít v každém případě negativní vliv na již existující biotu. Snížení migrační prostupnosti v důsledku fragmentace, které se přímo dotýká vodních toků a břehových porostů, může snížit i ekostabilizační funkci nadregionální biokoridoru, třebaže je terestrický.

Navrhovaná opatření: příčná údolí s drobnými toky a břehovými porosty je třeba překonávat tak, aby při splněních technických podmínkách byly v návrhu vždy individuálně zhodnoceny rozměrové parametry mostu. Kácení břehových porostů je třeba minimalizovat, doporučuje se rovněž neopevňovat příslušný tok a drobné přítoky nad nezbytně nutnou mez a naopak revitalizovat případné drobné vodoteče, aby se účinek migrační bariéry zmínil.

60,85; 61,30 a 62,10 km křížení drobných vodních toků

trasa stavby zde překonává několik drobných pravostranných přítoků potoka Lysky, které vesměs protékají lukami a obdělávanými pozemky. Protože i v tomto případě se projeví bariérový efekt stavby a migrace bude omezena, lze tato křížení označit za migrační bariéru. Vzhledem k charakteru krajiny bude její vliv menší než v předchozím případě a spíše lokální.

Navrhovaná opatření: příčná údolí s drobnými toky a břehovými porosty je třeba překonávat tak, aby při splněních technických podmínkách byly v návrhu vždy individuálně zhodnoceny rozměrové parametry mostu. Kácení břehových porostů je třeba minimalizovat. V krajině jsou místy výrazným prvkem tzv. hlavaté vrby, které se doporučuje pokud možno zachovat, upravit vhodným ořezem. Pokud budou v rámci dalších průzkumů v území (nebo v průběhu stavby) zjištěny lokální migrační trasy především menších obratlovců (obojživelníků), je třeba řešit jejich průchodnost ve spolupráci s příslušným odborníkem, případně navrhnout místní opatření – drobné podchody, zábrany, zřízení náhradního biotopu a pod.

63,65 – 64,30 km, křížení Baranova potoka s přítoky

Projektovaná trasa se zhruba v km 63,2 vzdaluje od železniční trati a naproti soutoku Lysek s Dešňankou přechází údolí Baranova potoka a dvou jeho přítoků. Stavba potoční nivy překonává několika mostními objekty. Na soutoku všech tří drobných vodních toků je vyvinuta podmáčená niva a vyskytuje se zde i větší plocha vzrostlé zeleně (převážně vrb a olší).

Navrhovaná opatření: co nejmenší zásahy do nivy uvedených toků a výběr co nejšetrnějších postupů během výstavby. Ekosystémy nivy jsou mimořádně citlivé na prudké a výrazné změny vodního režimu, je proto třeba se pokud možno vyvarovat postupů, které by mohly narušit hydrologický režim území. Zásahy do břehových porostů a podmáčených luhů omezit na nejnutnější míru.

64,75 - 65,00 km – křížení dvou pravostranných přítoků Dešňanky

V tomto místě dvě drobné vodoteče vtékající do Dešňanky odděluje terénní vyvýšenina, v níž je posuzovaná trasa R6 vedena zářezem. Ačkoliv se jedná o poměrně drobný krajinný detail, může toto řešení působit poměrně tvrdě a skrytí vegetace v zářezu může znamenat možnost šíření invazních druhů.

Navrhovaná opatření: příčná údolí s drobnými toky a břehovými porosty je třeba překonávat tak, aby při splněných technických podmínkách byly v návrhu vždy individuálně zhodnoceny rozměrové parametry mostu. Kácení břehových porostů je třeba minimalizovat. Odkryté plochy v zářezu co nejrychleji osít a zajistit intenzivní péči o provedené výsadby.

65,50 km – pravostranný přítok Dešňanky

Větší přítok s dobře vyvinutými břehovými porosty a doprovodnými menšími plochami zeleně (vesměs olšiny) v poměrně hluboce zaříznutém údolí je překonáván dostatečně kapacitním mostním objektem.

Navrhovaná opatření: minimalizace zásahů do břehového porostu a do vlastního koryta toku, opevnění břehů jen v nejnutnější míře.

66,00 - 66,10 km – přítoky Dešňanky

Dva drobné vodní toky se v těsné blízkosti trasy R6 spojují a společně vtékají do Dešňanky. Poměrně členitý terén s převážně lučními porosty a pastvinami překonává stavba několika mostními objekty. Přibližně v km 66,40 se Dešňanka vlévá jako pravostranný přítok do toku Biela Voda.

Navrhovaná opatření: nenavrhují se

67,00- 68,20 km – regionální biokoridor VIII A – Biela Voda

Od km 66,500 probíhá posuzovaná trasa v bezprostřední blízkosti regionálního biokoridoru Biela Voda. Tok je skladebnou částí ÚSES v celé délce svého toku až k soutoku s Váhem. Hydrický biokoridor spojuje Váh s masivem Bílých Karpat a Javorníků. Na středním a dolním toku prochází z větší části intravilánem dotčených obcí, je však poměrně dobře funkční, zvláště v části severně a jižně od obce Dohňany, kde jsou dobře vyvinuté souvislé břehové porosty. Biokoridor je důležitou migrační trasou vodních živočichů ale i některých rostlin, šířících se semeny unášenými vodou.

Navrhovaná opatření: území je cenné jak z hlediska biodiverzity a přítomných ekosystémů, tak jako důležitá migrační trasa. Navrhovaná komunikace R6 biokoridor VIII A v této části nekříží a není proto významnou migrační bariérou. Vede však v bezprostřední blízkosti. Je třeba minimalizovat zásahy do doprovodných mokřadních a vlhkomilných společenstev, zachovat litorální pásmo s mokřady a při výstavbě volit šetrné postupy, omezující přímé znečištění toku a jeho okolí. Nezasahovat do koryta toku a vegetační úpravy přizpůsobit především potřebě ochrany vod a zátopového území.

Obr. 3: RBk Biela Voda v místě MÚK Lúky

66,800 – 69,200 km – regionální biokoridor VII A – Javorníky – Biele Karpaty (v návrhu)

Zde trasa vstupuje do rozsáhlejšího komplexu lesů a horských pastvin. Přibližně ve směru k.ú. Lúky – k.ú. Vydrná kříží posuzovanou trasu spolu s regionálním biokoridorem Biela Voda navrhovaný terestrický biokoridor RBk VII A, který spojuje NRBk I vedený po hřebeni Bílých Karpat a Javorníků, s regionálním biocentrem č. 4b – Dubová-Hlboké-Kátlina, které je však zcela mimo posuzované území. Prakticky ve středu tohoto biokoridoru je umístěna křižovatka Lúky. Pro terestrický biokoridor Javorníky – Biele Karpaty je trasa včetně křižovatky významným fragmentačním prvkem.

Navrhovaná opatření: tam, kde posuzovaná trasa prochází lesními úseky, je třeba věnovat pozornost hranicím porostů, které se otevrou v důsledku vykácení nezbytných průseků. Především na předpokládaných návětrných stěnách je třeba vytvořit vhodnou výsadbou porostové pláště.

B. Stavba 4602 Lúky – Púchov-sever, km 68,413 – 76,330

Od křižovatky Lúky v km 68,413 vede posuzovaná trasa navrhovaným regionálním biokoridorem RBk VIIA (Javorníky – Biele-Karpaty), který opouští na km 69,20. Dále pokračuje podél toku Biela Voda (RBk VIII A)

69,300 – 69,900 km, k.ú. Zárečie

navrhovaná trasa R6 zde překonává Klecenský potok se dvěma přítoky dvěma dostatečně dimenzovanými mostními objekty. Mezi 69,500 – 69,90 km je vedena úbočím malého návrší v zářezu, přičemž obchází souvislou plochy lesního porostu v lokalitě Horky. Poté se znovu přibližuje železniční trati a toku Bílé vody.

Navrhovaná opatření: terénní úpravy (zářez) budou patrně významným pohledovým zásahem do krajiny, doporučujeme proto věnovat pozornost začlenění tohoto prvku. Kromě toho rozsáhlejší skrývka zeminy může iniciovat šíření invazních druhů rostlin, bude proto vhodné provést osetí a výsadby v co nejkratším termínu po dokončení stavby a zajistit nadstandardní péči o ně. Mostní objekty se jeví jako dostatečně dimenzované pro živočichy popsané z tohoto území. Pokud při průchodem trasy lokalitou Horky dojde k odkácení pláště lesního porostu, je třeba vytvořit vhodnou výsadbou nový, aby nedošlo k degradaci lokality, která není plošně příliš velká a bude na odkrytí (zvl. na návětrné straně) citlivá.

70,450 – křížení toku Dolniackeho potoka

Tento drobný vodní tok kříží posuzovaná trasa v pramenní oblasti, v nejvyšší části úzkého údolí s mokřadními společenstvy a slabě vyvinutou nivou. Území překonává dostatečně dimenzovaným mostním objektem.

Navrhovaná opatření: nenavrhují se.

70,900 – 71,650 km – k.ú. Mestečko

V této lokalitě prochází posuzovaná trasa ochranným pásmem vodního zdroje pramen Bukovina a zářezem mezi zemědělskými pozemky se znovu přibližuje pravému břehu toku Biela Voda. Mezi km 72,0 – 72,3 míjí ochranné pásmo vodního zdroje – vrtu HV 40 Mestečko. V lokalitě Škalianovec je archeologické naleziště – pohřebiště lidu lužické kultury. Tato lokalita nebude trasou R6 narušena, bude však nepřímo dotčena napojením trasy R6 na silnici III. třídy III/4915, které je řešeno jako úroňová křižovatka s kruhovým objezdem.

Navrhovaná opatření: jedná se o území velmi citlivé především z vodohospodářského hlediska. Pro vyloučení možného vlivu komunikace na uvedené vodní zdroje je nezbytné předložit kladný hydrogeologický posudek, který by vyloučil narušení přirozených hydrogeologických poměrů a ovlivnění kvality podzemních vod. Srážkové vody ze silnice je nutné vypouštět do vod povrchových až po předčištění řízeným způsobem (DUN, lapoly). V místech křížení trasy s vodovodními řady je nutné tyto neporušit, nebo v rámci stavby přeložit. V průběhu výstavby zamezit úniku nebezpečných látek ze strojních mechanismů do vodních toků a vypracovat plán havarijních opatření. V územích, která jsou vyhlášena jako PHO vodních zdrojů je nutné kontrolovat odváděné vody z povrchu vozovky a odvádět je mimo tyto oblasti, dále zajistit monitoring kvality podzemní vody. V okolí dotčené archeologické lokality bude patrně třeba umožnit záchranný archeologický výzkum.

71,500 – 72,600 km k.ú. Dohňany

Na k.ú. Dohňany míjí trasa R6 ochranné pásmo vodního zdroje – vrtu HVD2, které však je od plánované trasy komunikace odděleno tokem Biela Voda. Mezi hranicí ochranného pásma a místní komunikací je výhledově plánováno umístění průmyslové zóny Dohňany-Horné Prúdy o celkové rozloze 21 ha. Přibližně v km 73,000 vstupuje trasa R6 do II. stupně PHO vodního zdroje Púchov.

Navrhovaná opatření: jako v předchozím případě dodržet všechny podmínky nutné pro ochranu vodních zdrojů a jejich ochranných pásem. Další opatření se nenavrhují.

77,150 km křížení vodního toku

Od odpočívadla navženého v km 72,3 – 72,6 vede trasa R6 úbočím Jaseňové hory vesměs po zemědělských pozemcích. Na hranici zastavěné části obce Dohňany kříží vodní tok s jezem a pokračuje po úbočí kopce Zářečie. V úseku 75,50-76,00 km se trasa znovu přibližuje k železniční trati a po překonání drobného vodního toku (mostem s náspy) prochází úzkým pruhem bezlesí mezi zalesněným kopcem Podskalíe a železnicí.

Navrhovaná opatření: křížení vodního toku je řešeno dostatečně dimenzovaným mostním objektem, navíc migrační překážkou v uvedeném toku je především již existující jez. Doporučuje se pouze zvážit rozsah případného kácení na okraji zalesněného kopce Podskalíe a věnovat péči obnově plášt'ových struktur.

76,000 – 76,500 km , křížení RBk VIII A – Biela voda

V tomto místě posuzovaná trasa R6 přechází mostními objekty šikmo těsně po sobě drobný vodní tok, železniční trať a tok Biela Voda. Zatímco objekty překonávající drobnou vodoteč a železnici se jeví jako dostatečně dimenzované, u mostního objektu přes říčku Biela Voda jsou náspy na levém břehu, vytvářející podmínky pro bezprostředně navazující křižovatku Púchov sever (Dohňany), umístěny prakticky těsně k toku. Přímo v místě násypů neexistují kvalitní břehové porosty a levý břeh je zde zastavěn. Ekostabilizační funkce biokoridoru v jeho nivní části se tak poněkud snížena již ve stávajícím stavu.

Navrhovaná opatření: Pokud do technické řešení umožní, situovat náspy ve větší vzdálenosti od vlastního toku (i s ohledem např. na povodňové průtoky), nezasahovat do vlastního toku Biela Voda a opevnění jeho břehů omezit na technicky nezbytnou míru. Vzhledem k současnému využití a stavu dotčeného území se další opatření nenavrhují.

77,330 km, křižovatka Púchov – sever (Dohňany)

Křižovatka je situována na levém břehu toku Biela Voda, v prostoru mezi vlastním tokem a větším lesním komplexem Horné Podháje a Lazy v k.ú. Púchov. Stavba přímo hraničí s archeologickou lokalitou (sídliště z doby Velkomoravské říše), jednou ze tří, které se v této části dotčeného území vyskytují. Trasa je rovněž v této části vedena v PHO II. stupně vodního zdroje Púchov.

Navrhovaná opatření: Vzhledem k archeologické hodnotě lokality bude patrně třeba umožnit záchranný archeologický průzkum. Při ochraně vodních zdrojů je třeba postupovat tak, aby byla zajištěna jejich ochrana jak z hlediska kvality (znečištění) tak kvantity (případný hydrogeologický posudek). V oblasti ochrany přírody a vzhledem k charakteru lokality další opatření nenavrhují.

C. Stavba 4601 Púchov(sever) – Beluša, km 76, 330 – 84,726

76,330 – 78,400 od křižovatky Púchov-sever (Dohňany)

Trasa je zde vedena nejprve po zemědělských pozemcích a dále řídce zastavěnou okrajovou částí intravilánu města Púchova. V km 76,800 nejprve mívá **archeologickou lokalitu** s pozůstatky sídliště lidu púchovské kultury, a v km 77,100 velmi významnou eponymní archeologickou lokalitu Púchovská skála (podle nálezů na této lokalitě byla púchovská kultura pojmenována a nové nálezy jsou srovnávány a datovány podle těch z Púchovské skaly). V km 77,300 vstupuje trasa R6 na území **PHO I.stupně** vodního zdroje Púchov a prochází po jeho hranici až ke křižovatce Púchov-centrum (Pri Makyte).

Navrhovaná opatření: při všech činnostech v území je třeba zohlednit existenci nejvyššího stupně PHO. Archeologické lokality trasou stavby přímo dotčeny nebudou, nelze však vyloučit, že v takto archeologicky bohaté lokalitě nedojde k náhodným nálezům, a bude patrně třeba umožnit záchranný průzkum. S ohledem na charakter území se opatření v oblasti ochrany přírody nenavrhují.

78,400- 78,900 nadregionální biokoridor II – Váh, genofondová lokalita 31z

Křižovatka Púchov-sever je situována na soutoku řeky Biela Voda a řeky Váh, což určuje i charakter střetů stavby se zájmy ochrany přírody v tomto úseku. Váh je nadregionálním biokoridorem II (hydričným) a setkává se zde s regionální skladebnou částí ÚSES – RBK VIII A Biela Voda. Na soutoku obou řek se v nivě vytvořila významná mokřadní společenstva rákosin a vysokých ostřic tekoucích vod, která se vyznačují vysokou biodiverzitou. Jsou významným biotopem mnoha druhů bezobratlých i drobných obratlovců, a především významnou ornitologickou lokalitou. Z toho důvodu je území říčního mokřadu na soutoku Váhu s Bielou Vodou vyhlášeno jako genofondová lokalita (31z) se zvýšeným stupněm ochrany (IV). Trasa R6 překonává jak území genofondové lokality, tak vlastní řeku Váh již existujícím přemostěním, které na levém břehu Váhu ústí do lokality Horné Kočkovce v km 79,000. V těsné blízkosti trasy se nachází několik archeologických lokalit.

Navrhovaná opatření: protože se jedná o biologicky velmi cennou lokalitu, je třeba vyloučit zásahy do nivy na soutoku obou řek, jakékoliv těžení materiálu ze říčního dna, odstraňování ostrůvků a porostů na nich, stejně jako tvrdé opevnění břehů. **Obecně se jedná o jednu z nejcennějších lokalit na trase, která je ve velmi dobrém stavu.** Je nezbytné tento stav zachovat. Protože se jedná o ornitologickou lokalitu, je třeba pečlivě navrhnout umístění a podobu např. protihlukových bariér tak, aby ptákům neztěžovaly orientaci – měly by být z neprůhledného materiálu a případně doplněné vhodnou výsadbou ve větší vzdálenosti, která by byla schopna trasy letu ptáků poněkud usměrnit. *K umístění stavby do lokality se stupněm ochrany IV. Je třeba souhlasu příslušného orgánu ochrany přírody (Krajský úřad životního prostředí).*

78,400 – 84,726 km Horné Kočkovce - Beluša

Tento poslední úsek posuzované trasy již existuje. Vede od křižovatky Horné Kočkovce po levém břehu Váhu zastavěnou oblastí s průmyslovými podniky (Makyta, Matador). V prostoru křižovatky Púchov-jih pokračuje od jezu Dolné Kočkovce podél Nosického kanálu ke křižovatce Dolné Kočkovce, a dále na k.ú. Beluša, kde posuzovaný úsek trasy R6 končí. V k.ú. Beluša se předpokládá vybudování průmyslové zóny Beluša-Podbrezie o celkové ploše

25 ha. V k.ú. Streženice (km 82,400) se u železniční trati nachází archeologická lokalita (nález kotlíků z doby římské), která však nebude stavbou dotčena.

Navrhovaná opatření: stavba v tomto úseku existuje a prochází průmyslovou městskou oblastí. Zvláštní opatření se nenavrhují.

Obr. 4: Soutok Váhu a Biele Vody v Púchově – genofondová lokalita 31z

5.1.4. OSTATNÍ STŘETY ZÁJMŮ

Podzemní a povrchová voda

Posuzovaná trasa rychlostní komunikace R6 vede územím, které je z hlediska geologických a hydrogeologických charakteristik velmi rozmanité. Všechny struktury, které do území zasahují – drietomsko-klapsko-maninské pásmo, bradlové i flyšové pásmo se vyznačují odlišným typem reliéfu.

Bílé Karpaty patří k posuzovanému území pouze svou severovýchodní částí. Jejich reliéf má v této oblasti ploché, široké hřbety a hladce modelované, slabě členité svahy. Ploché hřbety jsou patrně zbytkem zarovnaného reliéfu – horského niveau. Morfologický charakter Javorníků je obdobný, s tím rozdílem, že vysoká hornatina ještě není prožezána zpětnou erozí a tvoří jednotný ústřední hřbet. Je vybudován z masivních pískovců račanské jednotky. Synklinální uložení souvrství v nejvyšších hřebetech poukazuje zde podobně jako v Bílých Karpatech na inverzi reliéfu. Podhorský stupeň se člení na dvě části – na Podjavornickou brázdu a vrchovinu. Podjavornická brázda je povrchový celek s nejméně tvarovaným reliéfem z

celého pohoří. Tvoří ji řada drobných erozních kotlin, oddělených širokými, nízkými sedly. Její vznik byl podmíněn intenzivní erozí v měkkých jílovcových souvrstvích bystrické jednotky. Geomorfologická modelace byla dokončena v kvartéru. Během tohoto období probíhal geologický vývoj a geomorfologická modelace území v kontinentálních podmínkách. Intenzivní erozní činnost Váhu a jeho hlavních přítoků společně s mladými tektonickými pohyby vedla k výraznému zařícení uvedených toků, prohloubení jejich údolí a postupnému morfologickému rozčlenění erozních forem i sedimentů, které během kvartéru vznikaly. Pro období pleistocénu je charakteristické klimaticky podmíněné střídání erozně – akumulčních cyklů, s čímž souvisí i vznik a vývoj hlavních typů kvartérních sedimentů. Přítoky Váhu se vyznačují převahou erozní činnosti nad akumulací, o čemž m.j. svědčí slabé zachování fluvialních teras těchto přítoků.

Celé posuzované území patří do **říční soustavy Váhu**, s celkovou velikostí povodí 19 696 km² a číslem hydrologického pořadí 4-21-07. V této části povodí se nachází *Váh, Biela Voda* a její přítoky: *Hoštínský potok, Petríkovec, Dolniacký potok, Klacenský potok, Beňdín, Lyský potok, Drádovský potok* a několik bezejmenných drobných vodotečí. Žádný z uvedených toků není tokem vodárenským. Vodohospodářsky významnými toky jsou:

4-21-07 – Váh, část toku

4-21-07-078 Biela Voda v celé délce toku (plocha povodí 172,70 km²)

4-21-07-076 Nosický kanál v úseku od VE na vodním díle Nosice až po soutok derivačního kanálu se starým korytem Váhu.

Povrchové vody reprezentují vody povrchových toků a vody vytékající z pramenišť. Vody z těchto zdrojů jsou málo nebo středně mineralizované a slabě alkalické. Posuzované území patří k dílčímu povodí Váhu, kde se udává hodnota dlouhodobého průměrného průtoku 195,8 m³/s. Mezi průtokově nadprůměrné měsíce patří březen až červenec, s maximem průtoků v měsíci dubnu. Minimální průměrné průtoky jsou zjišťovány v lednu. Režim odtoku kolísá od přechodně sněhového ve vysokohorské oblasti po dešťovo-sněhový v oblasti vrchovin a nížin. K tomuto dešťovo-sněhovému režimu patří i posuzované dílčí povodí toku Biela Voda. Geomorfologické podmínky v území vytvořily vhodné předpoklady pro vybudování významnějších **vodních děl** v posuzovaném území.

Vodní dílo Nosice bylo vybudováno v letech 1949 – 1958. Hlavními objekty díla jsou betonová gravitační nádrž, vodní nádrž, vodní elektrárna a odpadní kanál. Hlavním účelem tohoto vodního díla je výroba elektřiny, převážně v krátkodobém a špičkovém režimu, dále vyrovnávání průtoků na řece Váh pro zkvalitnění a plynulejší chod výroby elektřiny na níže ležících vodních elektrárnách Vážské kaskády. Částečně slouží rovněž jako retenční prostor při povodních, kdy lze vhodnou manipulací příznivě ovlivnit průběh kulminace hladiny pod tímto vodním dílem. Výhledově se uvažuje i o tom, že by zde nádrž využita v rámci splavnění Váhu.

Vodní dílo – jez Dolné Kočkovce vzniklo už v letech 1932 – 1936 a jeho uvedením do provozu byla vytvořena první vodní zdrž na Váhu. Jez je vybudován v základním povodí 4-21-07, ale ovlivňuje především vodní režim v základním povodí 4-21-08, vzhledem k tomu, že je prvním stupněm derivační kaskády vodních elektráren Ladce – Ilava – Dubnica – Skalka. Ta využívá 38 km úsek Váhu s celkovým podélným spádem 49,7 m. Kaskáda končí odpadním kanálem z elektráren Skalka, který ústí do zdrže Trenčianské Biskupice. Vodní dílo se skládá z jezu, regulačního objektu, propustky, zdrže a přívodního kanálu na vodní elektrárnu Ladce.

Zdroje podzemní vody jsou v posuzovaném území rozděleny nerovnoměrně. Podzemní vody bradlového a příbradlového pásma jsou vázány na plošně malá jádra, která jsou izolována bradlovým obalem s malou propustností. Podzemní voda nevykazuje hlubokou cirkulaci, na povrch vystupuje převážně v podobě suťových, puklinových a bariérových pramenů s vydatností 0,1 – 0,2 l/s. Celé území prakticky od Púchova až po státní hranici s Českou republikou představuje významnou vodohospodářskou strukturu s I. stupněm pásma hygienické ochrany. Na východní hranici k.ú. Lúky vstupuje posuzovaná trasa rychlostní komunikace do ochranného pásma III. stupně vodního zdroje Púchov a prochází jím až na k.ú. Mestečko, kde začíná ochranné pásmo II. Stupně. To pokračuje přes k.ú. Dohňany a Vieska územím nivy toku Biela Voda až na k.ú. Púchov, kde je v nejbližším okolí vodního zdroje ochranné pásmo I. stupně. Toto ochranné pásmo není stavbou přímo dotčeno. Významným geologickým faktorem jsou výskyty agresivní podzemní vody, která má korozivní účinky na betonové konstrukce – jedná se především o agresivitu síranovou a zvýšenou mineralizaci (tvrdost) vody.

V celém území jsou v současnosti sledovány čtyři lokality pramenů, které reprezentují především vápencovo-dolomitické komplexy. Jejich základní charakteristiky jsou uvedeny v tabulce číslo 8.

Formování a oběh **minerálních vod** probíhá v prostředí centrálních Malých Karpat, v bradlovém pásmu a ve flyši. Jedná se o komplikovanou geologickou strukturu založenou na tektonických poruchách podélného i příčného směru. Z hydrogeologického hlediska se jedná o horniny s kombinovanou puklinovou a puklinovo-krasovou i pórovou propustností s predisponovanými zónami proudění v tektonicky porušených oblastech s napjatým režimem hladiny podzemní vody. V posuzovaném území se nacházejí tři zdroje minerálních vod v dotčeném k.ú. Streženice. Geotermální, přírodní léčivé vody ani důlní vody se v posuzovaném území nevyskytují.

Tab. 3: Přehled základních parametrů PHO podzemních vodních zdrojů v posuzovaném území

Obec	Hydrol. pořadí	druh	Max. vydatnost l/s	název	Výměra PHO (ha)		
					I.stupně	II.stupně	
						vnitřní	vnější
Púchov	332316 332314 332313 332366 4-21-07	Studna Studna Studna vrt	Celkem 47,4	Studna Pr1, studna 1, studna RH-4 Vrt RH-5 Púchov	12,41 11,93	45,0 11,93	16242,0
Mestečko	332354 4-21-07	vrt	1,0	Vrt HV 40 Mestečko	0,1066	1,5	
Mestečko	332355 4-21-07	pramen	2,8	Prm. Bukoviny	0,3144	20,2	
Zárečie	332371 4-21-07	pramen	2,8	Prm. Klecenec	0,045		
Dohňany		vrt	12,0	Vrt HVD2	225 m ²	21,3 ha	

V posuzovaném území se kvalita povrchových vod sleduje na toku Váhu pod VN Nosice v profilu Púchov. Místo měření leží pod soutokem s derivačním kanálem a neí přímo ovlivněné bodovými zdroji znečištění. Kyslíkový režim vody splňuje kriteria pro II. třídu, základní i doplňkové chemické ukazatele jsou na úrovni I. – II. třídy. Výjimku tvoří jen NEL (III. tř.), N-NH_4^+ (III. tř.) a N-NO_2^- (V. tř.) Saprobni index je na úrovni III. tř. a počtem koliformních bakterií se Váh v tomto profilu řadí do IV. třídy jakosti. Kvalita podzemních vod se sleduje na objektech 332319 – Púchov a 217 890 Dolné Kočkovce.

Přírodní zdroje

Jako *nerosty* se podle zákona č. 44/1988 Zb. o ochrane a využití nerostného bohatstva (banský zákon) v platném znění označují tuhé, kapalné a plynné části zemské kůry. Území Trenčanského kraje je poměrně bohaté na ložiska stavebního a dekoračního kamene, který představují především dolomitické vápence a pískovce. Žádné z ložisek nerostných surovin nebude stavbou rychlostní komunikace R6 dotčeno přímo. V těsné blízkosti trasy se však v posuzovaném území nacházejí lokální lomy, které by mohly potenciálně představovat zdroj stavebního materiálu pro inženýrské konstrukce. Kromě toho se v aluviální nivě Váhu v úseku mezi Púchovem a Považskou Bystricou těží štěrkopísky. V následující tabulce je přehled základních údajů o ložiscích nerostných surovin v posuzovaném území:

Tab. č.4: Seznam ložisek nerostných surovin

Poř. číslo	Lokalita	Druh suroviny
1.	Kočkovce – Púchov	Vápence – chemická surovina (gum.)
2.	Púchov – Hrabovka	Vápence – chemická surovina (gum.)
3.	Hoština	Pískovec, písčité vápence – stavební kámen
4.	Zárečie	Vápence – stavební kámen
5.	Mestečko	Vápence – stavební kámen
6.	Lúky pod Makytou	Pískovec – stavební kámen
7.	Vydrná	Pískovec – stavební kámen

Území kulturního a archeologického významu

Trenčanský kraj je z větší části tvořen jižní polovinou historické Trenčianské stolice – jádro území Trenčanského komitátu, který vznikl už na počátku 11. století. Druhou identickou část kraje tvoří Horní Nitra, součást historického Nitranského komitátu, který je ještě o něco starší – existoval již na přelomu 10. a 11. století a vznikl pravděpodobně na velkomoravském základě. Původně se rozkládal převážně podél toku Nitry, v nejvyspělejší části někdejšího Nitranského knížectví. Hornonitranská kotlina byla začleněna do časně uherského státu a Nitranského vévodství až v druhé polovině 11. století. Tato část Nitranského komitátu pozdější Nitranské stolice prošla velmi složitým územním vývojem. Hranice jak Trenčanské tak Nitranské historické stolice se ustálily až ve 14. století. Sídlo Trenčanské stolice do první poloviny 17. století bylo na Trenčanském hradě, potom ve městě Trenčín. Úřad župana vzhledem ke strategickému významu komitátu zastávali významní dvorští hodnostáři – nejznámějším byl Matúš Čák, který v roce 1301 dokonce utvořil samostatnou državu s centrem na Trenčinském hradě. Díky příznivým klimatickým a přírodním podmínkám patří celé území k nejstarším kulturním oblastem Slovenska.

Počátky osídlení tu sahají do pravěku. Početné archeologické nálezy dokládají přítomnost mnohých národů a kultur až do příchodu Keltů, později Germánů a Římanů. Slované se na

tomto území usazují již v 5. století. Bohaté jsou doklady slovanského osídlení z doby před Velkou Moravou, např. známá archeologická lokalita Hradec v Nitranské kotlině. Z období Velké Moravy máme doklady o bohaté síti sídelních míst a pohřebišt'. První dosud známý písemný pramen o osídlení v této části území představuje tzv. Zoborská listina z roku 1113. Osídlení příslušné části historické Trenčanské stolice v první polovině 13. století tvořilo přibližně 111 sídel, z nichž nejvýznamnější bylo město Trenčín, které vzniklo jako osada v podhradí při důležité obchodní stezce. Do konce středověku se sídelní síť velmi rozšířila, vedle svobodného královského města Trenčína získaly městské právo Bánovce nad Bebravou, Beckov, Beluša, Ilava, Košeca, Považská Bystrica a Púchov, tržní osadou se staly Bojnice. Do poloviny 15. století se na města s právem trhu rozrostly i Nováky a Prievidza. V 16. století získaly městské výsady Domaniža, Pruské a Uhrovec, v 17. století i Dubnica nad Váhom. V tomto období se začalo rozvíjet i kopaničářské osídlení v Bílých Karpatech. K největším patřily kopanice náležející k Moravskému Leskovému, Bošácej a Hornej Súči. Na tomto území se nachází velké množství hradů, které sloužily jako pohraniční pevnosti. Většina z nich byla postavena až po roce 1241 jako odpověď na vpád Tatarů – starší jsou jen Trenčín a Beckov. Obyvatelstvo se věnovalo převážně zemědělství. Pěstoval se především ječmen, žito a oves, místy ozimá pšenice. Významné bylo také pěstování zelí. V hornatých částech se pěstovala především pohanka a oves, dále textilní rostliny – konopí a len, a v pozdějších stoletích i brambory. Velmi rozšířené bylo sadovnictví, mezi pěstovanými ovocnými dřevinami převažovaly švestky. Významný byl chov ovcí.

Nejvýznamnějším střediskem řemesel a obchodu byl Trenčín, který je dodnes přirozeným centrem regionu. Od 17. století nabývaly na významu i Bánovce nad Bebravou, Ilava, Púchov, Nové Město nad Váhom, Prievidza a Bojnice. Mezi řemesly jednoznačně převládalo soukenictví. Část obyvatel se věnovala drátenictví (velmi významnému v době převážně keramických varných nádob), vyvážely se výrobky ze dřeva, plátno, sukno, vlna, sklo a papír. Vyhlášené a velmi oblíbené bylo zdejší sušené ovoce.

Z obcí dotčených posuzovanou stavbou je třeba zmínit především následující:

Dohňany jsou poprvé zmiňovány roku 1471. Lidská přítomnost na území obce je však nepochybně staršího data, protože zde bylo odkryto hradiště púchovské kultury. Z novodobých památek je třeba zmínit novorománský římskokatolický kostel s významným obrazem sv. Cyrila a Metoděje od J.B. Klemense.

Ze stejného roku (1471) pochází i první písemná zmínka o obci Lúky. Patrně v době založení obce byl vybudován i kostel. Původně gotická stavba byla v roce 1612 přestavěna poprvé a baroknímu vkusu přizpůsobena druhou přestavbou v roce 1792. V zahradě přilehlé fary se zachovala kamenná gotická křtitelnice, která byla umístěna v původní stavbě. V obci je rovněž technická památka, kterou je pekárna z 19. století.

Púchov je poprvé zmiňován už v roce 1243, ale rovněž v jeho okolí je přítomnost člověka doložena z doby mnohem časnější. Na lokalitě Skala, kde byl později malý hrádek, byly odkryty památky volutové kultury, hroby lidu únětické kultury, bronzové artefakty a sídliště z doby laténské i lužické a samozřejmě i předměty z doby římské. Nálezy pocházející z 11. a 12. století náležejí kultuře prvních Slovanů na našem území. S ohledem na bohatou historii posuzovaného území nelze vyloučit ani náhodné objevení archeologických nálezů v trase uvažované stavby rychlostní komunikace R6, podle údajů Archeologického ústavu v Nitře se zde nacházejí následující dosud známé archeologické lokality:

Lokalita	Archeologický nález	Číslo lokality v mapě
Skala – Horné Kočkovce	Osídlení od neolitu	1
Skala – Horné Kočkovce	Osídlení od neolitu	2
Horepotočie	Sídliště z pravěku do středověku	3
Horné Kočkovce	Osídlení od neolitu	4
Streženice u železniční trati	Nález kotlíků z doby římské	5
Púchov	Sídliště z doby Velkomoravské říše	6
Púchov	Sídliště z doby púchovské kultury	7
Púchov, Púchovská skala	Eponymní lokalita	8
Mestečko, lokalita Škalianovec	Pohřebiště z doby lužické kultury	9
Mestečko	Zbytek hradiště púchovské kultury	10

Krajina a krajinný ráz

Území vyššího územního samosprávného celku Trenčiansky samosprávny kraj o rozloze 4501 km² a s počtem 608 786 obyvatel tvoří katastrální území měst a obcí dnešních okresů Považská Bystrica, Púchov, Ilava, Nové Město nad Váhom, Myjava, Bánovce nad Bebravou, Prievidza, Partizánske a Trenčín. Kraj leží v severozápadní části Slovenska a jeho krajinný reliéf je převážně hornatý a výrazně členitý. Na jihovýchod území zasahuje Nitranská pahorkatina. Většinu území vyplňuje Povážský úval s řekou Váh. Na západě se nacházejí Bílé Karpaty, na východě Povážský Inovec, údolí Bebravy a Hornonitranská kotlina, kterou lemují Strážcovské vrchy, jižní výběžky Malé Fatry, Tiár, Kremnické vrchy, Vtáčnik a Trábeč. Hlavní osu Nitranské kotliny tvoří řeka Nitra, dalším významným tokem této části je Nitrica. Jih vyplňuje mírná pahorkatina. Navrhovaný koridor rychlostní komunikace R6 prochází okresem Púchov.

Stavba rychlostní komunikace a její provoz bude mít významný vliv na **krajinné struktury**. V etapě výstavby se tento vliv bude negativně projevovat především v dočasném záboru ploch určených pro zařízení staveniště a při samotné realizaci stavebních činností (především při zemních pracích, zakládání stavby, demolicích, deponií výkopové zeminy a skladů stavebního materiálu). Významné bude i budování přístupových komunikací na staveniště a podél něho. K nepříznivým vlivům budou patřit i práce v intravilánu obcí nebo přeložky inženýrských sítí, vyvolané stavbou.

Krajinný ráz je vnějším projevem krajinné struktury, tedy vhodného a funkčního (resp. nevhodného a málo funkčního) uspořádání jejích jednotlivých skladebných částí. Stavba typu rychlostní komunikace, měnící funkční využití určitého území a komunikační trasy v něm tedy musí krajinný ráz nutně ovlivnit. Tato kategorie však v sobě zahrnuje i prvky estetického cítění a smyslového vnímání, je nejen odrazem činnosti člověka v krajině, ale i jeho pojetí krásy, pohody či harmonie. Obsahuje tedy i prvky demografické či národopisné. Působení stavby lze proto posoudit jen důkladným poznáním terénu, jeho pohledových os, linií horizontu, charakteristických prvků přírodních (např. solitérní stromy, aleje) i člověkem vytvořených (typ zástavby, drobná krajinná architektura). I přesto zůstane posouzení krajinného rázu do jisté míry subjektivní kategorií. Jednoznačně však lze říci, že většina prvků, které jsou součástí liniové stavby typu rychlostní komunikace, tedy zářezy, násypy, mostní objekty a křižovatky, případně protihlukové stěny, bude mít nevratný a převážně negativní vliv na krajinný ráz. Vhodným architektonickým návrhem těchto objektů a jejich dobrým technickým řešením lze tento negativní vliv zmírnit (v některých případech i velmi podstatně), nelze ho však zcela vyloučit.

Vlivy na obytná území

Hlukové zatížení

Problematika hluku a vibrací patří již dlouho k nejzávažnějším složkám životního prostředí. Základní úprava na úseku ochrany zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací je v současnosti upravená § 13 zákona NR SR č.514/2001 Z.z., kterým se mění a doplňuje zákon NR SR č.272/1994 Z.z., o ochraně zdraví lidí ve znění pozdějších předpisů. Nařízení vlády SR č.40/2002 Z.z., o ochraně zdraví před hlukem a vibracemi, které z výše citovaného zákona vyplývá, zrušilo vyhlášku MZ SSR č.14/1997 a zároveň zabezpečilo komplexní řešení této problematiky v souladu s požadavky Evropské unie.

Tabulka 5: Nejvyšší přípustné hladiny hluku ve venkovních prostorech (dB)

Kategorie území	Objekty a území	Hluk z dopravy		Hluk z jiných zdrojů	
		Den	noc	den	Noc
I.	Území se zvláštní ochranou před hlukem (lázeňské areály)	35	45	40	35
II.	Školní a vícepodlažní budovy, rekreační území, nemocnice, obytná území	40	50	50	40
III.	Okolí dálnic, letišť, silnic I. a II. třídy, sběrných městských komunikací a hlavních železničních tratí	50	60	50	40
IV.	Výrobní závody, dopravní zóny vyššího stupeň, bez obytné funkce	70		70	

Pro potřeby posuzovaného záměru byla zpracována **hluková studie** (Ing. Vladimír Baláž), přičemž posouzení hlukových poměrů bylo vyhodnoceno pro předpokládaný rok uvedení stavby do provozu a deset let po tomto termínu, t.j. pro část A v letech 2025 a 2035, pro část B, jejíž realizace se přepokládá dříve, v letech 2015 a 2025. K eliminaci nepříznivých účinků hluku byla navržena stavebně-technická opatření (protihlukové stěny), jejichž účinek musí zabezpečit i ve výhledovém období 10 let nepřekročení nejvyšších přípustných hladin hluku. Případnou výhledově plánovanou obytnou zástavbu se doporučuje situovat až za hranici, která je dána izofonou $L_p = 50$ dB (A) v noční době. Bude-li splněn předpoklad přerozdělení dopravní zátěže mezi stávající trasou silnice I/49 a novou R6 (50:50), poklesne na původní trase hluková zátěž přibližně o 3 dB(A). Tato skutečnost jednoznačně poukazuje na vhodnost existence rychlostní komunikace.

Pro posuzovaný záměr výstavby rychlostní komunikace R6 byla zpracována rovněž rozptylová studie (Doc. Dr. Ferdinand Heseck, PhD., 2004), řešící vedle vlastního obchvatu Púchova i navazující území posuzované trasy R6. Tato studie potvrdila, že je předpoklad dodržení platných hygienických limitů pro **znečišťující látky**.

5.1.4. CELKOVÉ VYHODNOCENÍ

Na území Slovenské republiky je trasa komunikace vedena zcela mimo evropsky významné lokality, ptačí oblasti ve smyslu příslušné Směrnice Rady Evropy (IBA) nebyly v oblasti dosud vyhlášeny. V území se nenalézá ani velkoplošné zvláště chráněné území (nejblíže

Javornická část CHKO Kysuce a severní okraj CHKO Bílé Karpaty). Střety s územím chráněným v rámci sítě Econet nebyly v trase komunikace identifikovány.

Nejvýznamnějším střetem navrhované silnice je oblast soutoku řeky Biela Voda a řeky Váh, z nichž první je regionálním, druhá pak nadregionálním biokoridorem (hydričným). Na soutoku se v říční nivě vyvinula velmi druhově bohatá společenstva rákosin a tvrdých ostřic proudící vody, ostrůvky a mokřadní lokality jsou významným hnízdištěm mnoha druhů ptáků. Z toho důvodu byla niva na soutoku uvedených řek navíc vyhlášena genofondovou lokalitou (31z – ornitologická) se zvýšeným stupněm ochrany IV. Celé území posuzovaná stavba překonává již existujícím mostním objektem. Z hlediska ovlivnění zájmů ochrany přírody chráněných zákonem se jedná o velmi citlivou lokalitu, kde je vhodná a odůvodněná volba technických řešení co nejšetrnějších k danému území, které by měly být navrženy ve spolupráci s orgány ochrany přírody. Pro chráněná území obecně platí, že je třeba respektovat omezení daná stupněm ochrany konkrétní lokality.

V území, které může být přímo nebo zprostředkovaně zasaženo posuzovanou stavbou, se nacházejí významné skladebné prvky územního systému ekologické stability nadregionální (dva NRBK) a regionální (dva RBK) úrovně a už výše uvedená genofondová lokalita v nivě soutoku Váhu s Bielou Vodou. Lokální systém ÚSES je vyhlášen v rámci komplexních pozemkových úprav a není proto standardně obsažen v územních plánech dotčených obcí.

Z hlediska ochrany vodních zdrojů byly identifikovány střety s vodními zdroji, resp. s jejich pásmy hygienické ochrany. Je proto doporučeno zpracovat odborné hydrogeologické posudky k předmětným vodním zdrojům.

Trasa silnice prochází také územím s přírodními zdroji (ložiska nerostných surovin). Ložiska nerostných surovin jsou tvořena zejména lomovým kamenem pro stavební účely nebo pro účely chemické (vápenec). Případné omezení ve využitelném množství evidovaných zásob není v daném případě zásadním problémem.

Zájmové území je poměrně bohaté na archeologické nálezy a některá významná naleziště se nacházejí v těsném sousedství posuzované trasy. Podle sdělení odborných orgánů (např. Památkový ústav v Nitře) bylo identifikováno celkem 10 existujících archeologických lokalit. Protože se jedná o nálezově velmi bohatou oblast, nelze vyloučit náhodné další nálezy na dosud neidentifikovaných lokalitách v trase posuzované komunikace, takže může vzniknout nutnost záchranného archeologického průzkumu.

Stavbou může být nepřímo dotčeno velkoplošné chráněné území – CHKO Kysuce (Javornická část). V této fázi posouzení však nelze specifikovat konkrétní návrh opatření, která by zmírňovala případné nepřímé dopady stavby na tuto část CHKO. Jako žádoucí se však do budoucna jeví především systematické konzultace s příslušnými orgány ochrany přírody v průběhu další přípravy stavby.

Výskyt kriticky ohrožených a ohrožených druhů živočichů a rostlin v území je ve vyhodnocení uveden spíše taxativně. Aby se předešlo poškození jejich populací (příp. jedinců), je třeba během další přípravy stavby vždy konzultovat s příslušným orgánem ochrany přírody, který obvykle má odpovídající místní znalost. V odůvodněných případech je nutné zajistit záchranný transfer (dočasný nebo trvalý).

5.1.5. DOPORUČENÍ NÁSLEDNÝCH PRŮZKUMŮ

Pro omezení resp. vyloučení střetů navrhovaného záměru se zákonem chráněnými zájmy lze doporučit následující průzkumy.

- Biologický průzkum v rozsahu požadovaném zákonem č. 546/2002 Zb., o ochraně přírody a krajiny Slovenskej republiky, v platném znění, se zvláštní zaměřením na výskyt zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin v konkrétních lokalitách přímo dotčených stavbou, nebo jejich aktualizaci, pokud byly v minulosti provedeny. Toto hodnocení ve smyslu zákona může uložit příslušný orgán ochrany přírody v rámci správních řízení spojených s přípravou stavby.
- Podrobný hydrogeologický průzkum v lokalitách, kde se nacházejí zákonem chráněné mokřadní biotopy včetně rybníků a jejich soustav, zaměřený především na stálost a úroveň hladiny podzemních vod
- Podrobný hydrogeologický průzkum dotčených vodních zdrojů s ohledem na požadavek vypracování odborného hydrogeologického posudku

Dále lze doporučit zajištění následujících stanovisek:

- Zajištění stanoviska příslušného orgánu k posuzování vlivů na životní prostředí
- Stanovisko dendrologa v případech, kdy bude třeba kácení většího počtu stromů (5 a více), na které se vztahuje povinnost investora opatřit si pro jejich skácení souhlas (rozhodnutí) příslušného orgánu ochrany přírody.
- Vyjádření příslušného orgánu ochrany přírody z hlediska možného vlivu záměru stavby na lokality soustavy Natura 2000 v zájmovém území
- Stanovisko entomologa v případě nutnosti likvidace starých stromů nebo jejich zbytků v oblastech s významným výskytem bezobratlých
- Vyjádření Archeologického ústavu nebo jiné příslušné instituce, které náleží péče o hmotné památky, o existenci archeologicky cenných lokalit na posuzovaném území
- V případech, kdy posuzovaná komunikace vytváří významnou migrační bariéru, samostatnou studii zaměřenou na konkrétního živočicha v konkrétní lokalitě, včetně navržení vhodných kompenzačních opatření

5.1.6. ZÁVĚR

Závěrem lze konstatovat, že území vymezené pro výstavbu komunikace je z hlediska zájmů ochrany složek životního prostředí, zejména ochrany přírody středně citlivé, a to především pokud jde o kontakt stavby s prvky územního systému ekologické stability. Ostatní zájmy ochrany přírody a krajiny zvláště chráněné zákonem budou dotčeny především nepřímo. **Navržené řešení tyto skutečnosti v maximálně možné míře zohlednilo. Při respektování příslušných opatření pro eliminaci, minimalizaci a příp. kompenzaci negativních vlivů stavby na předmětné složky životního prostředí podle požadavků orgánů státní správy nebude posuzovaný záměr v rozporu se zákonem vymezenými zájmy ochrany přírody a krajiny a lze ho realizovat.**

Uvedená doporučení budou zohledněna ve 2. etapě procesu EIA (zpráve EIA), který bude pro tuto část R 49/R6 v nejbližší době pokračovat.

Citovaná literatura

1. Iuell a kol.: Wildlife and Traffic: An European Handbook for Identifying Conflicts and Designing Solutions, KNNV Publishers, Delft (2003)
2. Zákon č. 543/2002 Zb. o ochrane prírody a krajiny Slovenskej republiky
3. Urbanistická štúdia pro umiestnenie priemyselných parkov v Trenčianskom kraji, A-Ž projekt V.Krumpolec AA, M.Krumpolcová AA, 2003)
4. Baláž, Vladimír, Ing. (2004): Rýchlostná komunikácia R6 Púchov – št. Hranica SR/ČR – hluková štúdia
5. Heseck, Ferdinand, doc.RNDr. (2004): Cesta I/49 – obchvat Púchova – rozptylová štúdia
6. <http://www.enviroportal.sk>
7. <http://www.sazp.sk>
8. <http://www.atlas.sazp.sk>
9. <http://www.lifeenv.gov.sk>